

خلوت مقریان

اعمال احیای شب نیمه شعبان

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۶	دعای برای سلامتی امام زمان.....
۷	مقدمه.....
۱۱	فضیلت احیاء در شب نیمه شعبان.....
۱۵	اعمال نیمه شعبان.....
۱۷	زیارت دیگر امام حسین علیه السلام.....
۲۵	زیارت حضرت علی اکبر علیه السلام.....
۲۸	چهارم : زیارت امام زمان (عجل الله تعالى فرجه الشریف).....
۳۲	پنجم : دعای شب نیمه شعبان.....
۳۵	ششم : دعای حضرت رسول علیه السلام.....
۳۷	هفتم : صلوات شعبانیه.....
۴۲	هشتم : دعای کمیل.....
۶۸	نهم : مناجات شعبانیه.....
۸۲	دهم : ذکر تسبیحات اربعه.....
۸۲	یازدهم : دو رکعت نماز در این شب.....
۸۹	دوازدهم : دعائی دیگر در این شب.....
۹۲	سیزدهم : دعای فرج از آفات.....
۹۵	چهاردهم : نماز جناب جعفر طیار در روز جمعه.....
۹۸	پانزدهم : چهار رکعت نماز در این شب.....
۱۰۰	شانزدهم : صد رکعت نماز.....
۱۰۰	هفدهم : شش رکعت نماز در این شب.....
۱۰۰	هجدهم : دعای صلوات ضراب اصفهانی.....

خلوت مقربان

اعمال احیای شب نیمه شعبان

ناشر: معاونت فرهنگی سازمان اوقاف و امور خیریه
لیتوگرافی، چاپ و صحافی: چاپخانه بزرگ قرآن کریم

نوبت چاپ: اول ۱۳۹۱
شمارگان: ۳۰۰۰ نسخه

سایت سازمان: www.awqaf.ir

سایت معاونت: www.mfso.ir

سایت مجتمع: www.mfpo.ir

آدرس: تهران، خیابان نوفل لوشا تو، سازمان اوقاف و
امور خیریه، معاونت فرهنگی

آدرس مجتمع: قم، خیابان صفاییه، کوچه ممتاز، کوی ۷،
پلاک ۳۲ مجتمع فرهنگی پژوهشی معاونت فرهنگی
سازمان اوقاف و امور خیریه
تلفن: ۰۲۵۱-۷۷۴۶۴۳۱ - ۰۷۷۳۷۱۳۱

مقدمه

شب نیمه شعبان شرافتش را و امدادار مولود خجسته‌ای است که در سحرگاه این شب زمین را با قدوم خویش متبرک ساخته، و افلاکیان را مسرور و شادمان که بالاخره آخرین ذخیره الهی به منظور حاکمیت صالحان و مستضعفان و استخلاف مؤمنان در این شب قدم بر دیده مردمان نهاد و دل آنان را مالامال از امید به وصال روزهای درخشان و نورانی قرار داد و نوید پیروزی مظلومان تاریخ را بر کران تا کران جهان تنین انداخت و حاکمیت نا اهلان و طاغوتیان را به چالش جدی فرا خواند و زلزله‌ای مهیب و سهمگین بر کنگره‌های کفر و شرکت و بیداد انداخت.

این شب در تقویم عبادی اهل عبودیت و بندگی و عرفان از

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

دعای برای سلامتی امام زمان

از دعائی است که در منابع بسیار معتبر ذکر شده است:

اللّٰهُمَّ كُنْ لِوَلِيِّكَ الْحُجَّةَ بْنِ الْحَسَنِ

خدایا باش برای ولی خود (فلان پسر فلان) حضرت حجت فرزند امام حسن عسکری

صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَى أَبَائِهِ، فِي هَذِهِ السَّاعَةِ،

دروده‌ای تو براو و بر پدرانش باد در این ساعت

وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ، وَلِيَا وَحَافِظَاً، وَقَائِدًا وَنَاصِرًا،

و در هر ساعت یار و مددکار و نگهبان و رهبر و یاور

وَدَلِيلًا وَعِينًا، حَتَّى تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ طَوْعاً،

و راهنمای دیده‌بان تا او را از روی میل و رغبت مردم در روی زمین سکونت

وَتُمْتَعَهُ فِيهَا طَوِيلًا.

دھی و بھرہ مندش سازی زمانی دراز.

درهای آسمان‌گشوده می‌شوند، درهای رحمت باز می‌گردند و همه درهای خشنودی، آمرزش، بخشش، بازگشت، روزی، نیکی و بخشايش نیزگشوده می‌شوند. خداوند در این شب به تعداد موها و پشم‌های چارپایان - بندگانش را از آتش جهنم - آزاد می‌کند. امشب خداوند زمان‌های مرگ را ثبت و روزی‌های یک سال را تقسیم می‌کند و همه آنچه را که در طول سال واقع می‌شود نازل می‌سازد. ای محمد! هر کس امشب را با منزه داشتن خداوند (تسبیح)، ذکر یگانگی او (تهلیل)، یاد بزرگی او (تکبیر)، راز و نیاز با او (دعا)، نماز، خواندن قرآن، نمازهای مستحبی (تطوع) و آمرزش خواهی (استغفار) صبح کند، بهشت جایگاه و منزل او خواهد بود و خداوند همه آنچه را که پیش از این انجام داده و یا بعد از این انجام می‌دهد، خواهد بخشید.^(۱)

از امام صادق علیه السلام روایت شده که پدر بزرگوارشان در پاسخ کسی که از فضیلت شب نیمه شعبان از ایشان پرسیده بود فرمودند:

۱- بخار الانوار، ج ۹۸، ص ۴۱۳.

جایگاه و مرتبه والا و ارزشمندی برخوردار است. و این چه تقارن زیبا و معنادار و پیوند مبارکی است بین آن مولود مبارک و این توصیه به عبادت، عبادت در این شب از چنان اهمیتی برخوردار است که هم ردیف و هم پای شباهی قدر قرار دارد و از این موقعیت و فرصت معنوی مناسب و ارزشمند می‌توان چون شباهی قدر ماه مبارک رمضان برای کسب خیرات و برکات معنوی بهره برد و نهایت تلاش را برای کسب فیض داشت و برای کسب معنویت بیشتر از طریق راز و نیاز با خالق هستی به آن دست یافت.

در روایات نقل شده فضیلت‌های بسیاری برای عبادت و راز نیاز در این شب بر شمرده شده است و این خود تمثیل این حقیقت است که برای رسیدن به صبح وصال موعود باید شب وصل با خدا را پشت سر گذاشت. و تا زمانی که منتظر، عمر خویش را در طریق کسب صلاح طی نکند نمی‌تواند شاهد ظهور مصلح موعود باشد.

از رسول خدا علیه السلام نقل شده که در شب نیمه شعبانی جبرئیل علیه السلام مرا به سمت بقیع برد و به من فرمود سرت را بلند کن امشب

فضیلت احیاء در شب نیمه شعبان

جبرئیل امین در معرفی فضیلت نیمه شعبان به پیامبر اکرم ﷺ عرض می‌کند:

«فاحیها يا محمد و امر امتك باحیاها و التقرب الى الله تعالى بالعمل فيها فإنّها ليلة شریفة و لقد اتیتك يا محمد و ما في السماء ملك الا و قد صف قدميه في هذه الليلة بين يدي الله تعالى قال فهم بين راكع و قائم و ساجد و داع متکبر و مستغفر و مسیح يا محمد ان الله تعالى يطلع في هذه الليلة فيغفر لكل مؤمن قائم يصلی و قاعد یسبح و راكع و ساجد و ذاکر و في ليلة لا يدعو فيها داع الا استجيب له و لا سائل الا اعطي و لا مستغفر الا غفرله و لا تائب الاتیب عليه و من حرم خیرها يا محمد فقد حرم»؛ ای محمد! امشب را احیاء کن و به امت خود امر کن که احیاء کنند و با عبادت تقرب به سوی خدا جویند به درستی که این شب بسیار شریف است یا محمد هنگامی که به نزد تو می‌آمدم، جمیع ملائکه آسمان‌ها صفات ایستاده و برخی

این شب برترین شبها بعد از شب قدر است، خداوند در این شب فضل اش را برابر بندگان جاری می‌سازد و از منت خویش گناهان آنان را می‌بخشد، پس تلاش کنید که در این شب به خدا نزدیک شوید. همانا این شب، شبی است که خداوند به وجود خود سوگند یاد کرده که در آن درخواست کننده‌ای را، مدام که درخواست گناه نداشته باشد، از درگاه خود نراند. این شب، شبی است که خداوند آنرا برای ما خاندان قرار داده است، همچنان که شب قدر را برای پیامبر ما قرار داده است. پس بر دعا و ثنای بر خداوند تعالیٰ بکوشید...^(۱)

در پایان از همه عزیزانی که در جمع آوری این مجموعه ما را یاری کردن، تشکر و سپاس‌گزاری می‌کنیم و از همه عاشقان و ارادتمندان اهل بیت ﷺ التماس دعا داریم. از خداوند متعال درخواست عاجزانه داریم که ما را از عنایات و تفضلات این شب بی‌بهره نسازد و قلب نازنین مولا و امام مان را از ما راضی و خشنود کند و ما را از دعاهای خیر او بهره‌مند سازد.

تعاونت فرهنگی سازمان اوقاف و امور خیریه

خداوند بر بندگان عطا می‌کند و بر آنان منّت نهاده ایشان را می‌بخشد. بنابراین در تقرب به خدا در آن شب کوشش کنید؛ زیرا خداوند به ذات خود قسم یاد کرده هیچ سائلی را در آن شب رد نکند مادامی که درباره معصیت از خداوند چیزی نخواهد آن شبی است که خداوند آن را برای ما اهل بیت قرار داده است در برابر شب قدر که آن را برای پیامبر اکرم ﷺ قرار داده است.

پیامبر اکرم ﷺ می‌فرماید:

«من احیا ليلة العبد و ليله النصف من شعبان لم يمت قلبه يوم تموت القلوب»؛ هر کس این شب و شب عید فطر را زنده نگه دارد در روزی که قلوب‌ها می‌میرد قلب او زنده است.

زید بن علی سیره پدر بزرگوارش امام زین العابدین را اینگونه نقل می‌کند:

«كان على بن الحسين عليهما السلام يجمعنا جميعاً ليلة النصف من شعبان ثم يجزى اليل اجزاء ثلاثة فيصلى ناجزة ثم يدعوا فتومن على دعائه ثم يستغفر لله و يستغفر و نسأل الله الجنة حتى ينفجر الفجر»؛ پدر امام

در حال رکوع و عده‌ای به سجده و گروهی مشغول دعا بودند گروهی تکبیر برخی تسبيح و بعضی استغفار می‌نمودند. یا محمد به درستی که حق تعالی در این شب نظر رحمت به سوی بندگان افکنده و مؤمنی را که به نماز ایستاده باشد یا نشسته مشغول تسبيح یا در رکوع و سجده و یا دعا باشد می‌آمرزد. این شبی است که دعای همه دعاکنندگان مستجاب است و به همه گدایان درگاه الهی عطا می‌شود و هیچ استغفار کننده و توبه کننده‌ای نیست مگر این که استغفار و توبه‌اش پذیرفته می‌شود. محروم کسی است که از خیر امشب محروم بماند.

امام باقر علیه السلام در مورد فضیلت شب نیمه شعبان فرموده‌اند: «هي افضل ليلة بعد ليلة القدر فيها يمنع الله العباد فعله و يغفر لهم بمنة فاجتهدوا في القربة إلى الله تعالى فيها فانها ليلة آلى الله عزوجل على نفسه لا يرد سائلًا فيها ما لم يسأل الله معصية و انها الليلة التي جعلها الله لنا اهل البيت بازاء ما جعل ليلة القدر لبيتها علیه»؛ شب نیمه شعبان پس از شب قدر با فضیلت‌ترین شب‌ها است در آن شب

اعمال نیمه شعبان

اول: غسل

دوم: احیاء این شب به نماز و استغفار

سوم: زیارت امام حسین علیه السلام

که افضل اعمال این شب و باعث آمرزش گناهان است.

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا

ستایش خاص خدای والای بزرگ و سلام بر تو ای

الْعَبْدُ الصَّالِحُ الزَّكِيُّ اُوْدِعَكَ شَهَادَةً مِنِّي لَكَ

بنده شایسته پاکیزه خدا به تو می‌سپارم گواهی خود را که برای تو

تُقْرِبُنِي إِلَيْكَ فِي يَوْمِ شَفَاعَتِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ

دهم تا اینکه مرابه تو نزدیک کند در روز شفاعت کردنت (از گنیه‌کاران) گواهی دهم که

قُتِلْتَ وَلَمْ تَمُتْ بَلْ بِرَجَاءِ حَيْوَتِكَ حَيْثَ

تو کشته شدی ولی نمردی بلکه به امید زنده بودنت زنده است

فُلُوبُ شَيْعَتِكَ وَبِخِيَاءِ نُورِكَ اهْتَدَى

دلہای شیعیانست و به پرتو نور تو ره یافتد طالیان

سجاد علیه السلام همه ما در شب نیمه شعبان جمع نموده سپس آن را به سه قسمت تقسیم می‌کرد، ثلث اول شب را نماز می‌خواندیم، ثلث دوم شب را دعا می‌فرمود و ما آمین می‌گفتیم و ثلث آخر را استغفار و طلب آمرزش می‌نمودیم تا صبح طلوع می‌کرد.

زیارت دیگر امام حسین علیه السلام

زیارت مخصوصه امام حسین علیه السلام در اول و نیمه رجب و نیمه شعبان و کیفیت آن زیارت این است؛ هرگاه خواتی زیارت کنی ابا عبدالله الحسین علیه السلام را در این اوقات غسل کن و پاکیزه ترین جامعه های خود را پوش و بایست بر در قبّه مطهره آن حضرت رو

به قبله و سلام کن بر جناب رسول خدا علیه السلام و بر امیر المؤمنین علیه السلام و بر حضرت فاطمه علیها السلام و بر امام حسن و امام حسین و بر باقی امامان علیهم السلام [و بعد از این باید در اذان دخول زیارت عرف

کیفیت سلام کردن بر این بزرگواران] پس داخل شود و بایست

نزد ضریح مقدس و صدر مرتبه بگو الله كبر پس بگو:

السلام عليك يا بن رسول الله السلام عليك

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا سلام بر تو

يا بن خاتم النبیین السلام عليك يا بن

ای فرزند خاتم پیغمبران سلام بر تو ای فرزند

الطلابون إلَيْكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ نُورُ اللَّهِ الَّذِي لَمْ

و جویندگان درگاهت و گواهی دهم که براستی تویی آن نور خدا که خاموش

يُطْفَأُ وَلَا يُطْفَأُ أَبَدًا وَأَنَّكَ وَجْهُ اللَّهِ الَّذِي لَمْ

نگشت و (از این پس نیز) هرگز خاموش نشود و تویی آن روی خدا که نابود

يَهْلِكُ وَلَا يَهْلِكُ أَبَدًا وَأَشْهَدُ أَنَّ هَذِهِ التُّرْبَةَ

نگشت و هرگز نابود نشود و گواهی دهم که این خاک تربت

تُرْبَتُكَ وَهَذَا الْحَرَمَ حَرَمُكَ وَهَذَا الْمَصْرَعَ

شریف تو است و این حرم حرم مطهر تو است و همین جا جای

مَصْرَعُ بَدِنِكَ لَا ذَلِيلَ وَاللَّهِ مُعَزُّكَ وَلَا مَغْلُوبَ

افتادن پیکر نازنین تو است، خوار نیست به خدا عزیز کنندگان و شکست خورده نیست

وَاللَّهِ نَاصِرُكَ هَذِهِ شَهَادَةُ لِي عِنْدَكَ إِلَى يَوْمٍ

به خدا یاری دهنده این گواهی من است در پیش تو تا روز

قَبْضِ رُوحِي بِحَضْرَتِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ

گرفتن جانم در حضور تو و سلام بر تو

وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

و رحمت خدا و برکاتش

وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ عَنِ اللَّهِ وَعَنْ جَدِّكَ

و گواهی دهم که تو براستی رساندی (آنچه را برعهده داشتی) از طرف خدا و از طرف جدت

رَسُولِ اللَّهِ وَعَنْ أَبِيكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنْ

رسول خدا و از پدرت امیر المؤمنان و از طرف

أَخِيكَ الْحَسَنِ وَنَصْحَتَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ

برادرت حسن و خیرخواهی کردی و جهاد کردی در راه

الَّهِ وَعَبْدُهُ مُخْلِصًا حَتَّىٰ أَتَيْكَ الْيَقِينُ

خدا و از روی اخلاص پرستش خدا کردی تا مرگت فرا رسید

فَجَزَاكَ اللَّهُ خَيْرٌ جَزَاءِ السَّابِقِينَ وَصَلَّى اللَّهُ

پس خدایت پاداش دهد به بهترین پاداش پیشینیان و درود خدا

عَلَيْكَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا لِّلَّهِمَّ صَلِّ عَلَىٰ

بر تسویه لام کامل او خدایا درود فرست بر

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَىٰ الْحُسَينِ

محمد و آل محمد و درود فرست بر حسین

الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ الرَّشِيدِ قَتِيلِ الْعَبَارَاتِ

ظلوم شهید راه یافته کشته اشک

اسْتِنْصَارِكَ فَقَدْ أَجَابَكَ قَلْبِي وَسَمْعِي

نتوانست در هنگام یاور طلبیدن پاسخ گوید ولی پاسخت داد

وَبَصَرِي سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا

دل و گوشم و دیدهای منزه است پرورده اگر ما که وعده پرورده اگر

لَمْ فَعُولًا أَشْهَدُ أَنَّكَ طَهْرٌ طَاهِرٌ مُطَهَّرٌ مِنْ

ما حتماً انجام شدنی است گواهی دهم که براستی تو پاک

طَهْرٌ طَاهِرٌ مُطَهَّرٌ طَهْرَتْ وَطَهَرَتْ بِكَ

و پاکیزه و پاک شدهای هستی از نژاد پاک پاکیزه پاک شده تو خود پاکی

الْبِلَادُ وَطَهَرَتْ أَرْضُ أَنْتَ بِهَا وَطَهَرَ حَرَمُكَ

و بوجود تو پاک گشت شهرها و پاک شد زمینی که تو در آن هستی و پاک شد حرمت

أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَمْرَتَ بِالْقِسْطِ وَالْعَدْلِ

گواهی دهم که براستی تو دستور فرمودی به عدل و داد

وَدَعَوْتَ إِلَيْهِمَا وَأَنَّكَ صَادِقٌ صِدِيقٌ صَدَقْتَ

و دعوت کردی (مردم را) به آن دو و تو براستی راستگوی راستی پیشهای هستی

فِيمَا دَعَوْتَ إِلَيْهِ وَأَنَّكَ ثَارَ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ

که راست گفتی در آنچه بدان دعوت کردی و براستی تویی خون خدا در روی زمین

زيارت حضرت علی اکبر علیه السلام

شيخ مفید(ره) فرموده آنگاه برو بسوی قبل علی بن الحسین علیهم السلام و
بایست نزد قبر آن جناب و بگو:

السلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصَّدِيقُ الطَّيِّبُ الزَّكِيُّ

سلام بر تو ای راستگوی پاک پاکیزه آن

الْحَبِيبُ الْمُقَرَّبُ وَابْنُ رَيْحَانَةِ رَسُولِ اللَّهِ

دوست و مقرب (درگاه حق) و فرزندگل خوشبوی رسول خدا (حضرت زهرا سلام الله عليهما)

السلامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهِيدٍ مُحتَسِبٍ وَرَحْمَةً

سلام بر تو بدانجهت که شهیدی بودی پاداش جو و رحمت

اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ مَا أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَأَشْرَفَ مُنْقَلَبَكَ

خدا و برکاتش برآستی که چقدر گرامی است مقام تو و با شرافت است بازگشتگاهت

أَشْهَدُ لَقَدْ شَكَرَ اللَّهُ سَعْيَكَ وَأَجْرَلَ ثَوَابَكَ

گواهی دهم که خدا قدردانی کرد از کوششی که کردی و شایان کرد پاداشت را

وَأَسِيرُ الْكُرْبَاتِ صَلْوَةً نَامِيَةً زَاكِيَةً مُبَارَكَةً

و آه و گرفتار ناما لیمات درودی فزاینده و پاکیزه و با برکت

يَصْعَدُ أَوْلُهَا وَلَا يَنْفَدُ آخِرُهَا أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ

که بالا رود آغازش و پایان نپذیرد انجامش بهترین درودی که فرستی

عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ أَنْبِيَا إِكَ الْمُرْسَلِينَ يَا

بزر یکی از فرزندان پیغمبران فرستادهات ای

إِلَهُ الْعَالَمِينَ

معبد جهانیان

صلی اللہ علیکم پس بچسبان خود را بر قبر و بگو: زاد

درود خدا پر هر دوی شما باد *

اللَّهُ فِي شَرَفِكُمْ فِي الْآخِرَةِ كَمَا شَرَفَكُمْ

خدا شرف شما را در آخرت جنایجه شر افتمندتان کرد

فِي الدُّنْيَا وَأَسْعَدْ كُمْ كَمَا أَسْعَدَ بِكُمْ وَأَشْهَدْ

در دنیا و سعادتمندتاز، کند حنانچه دیگران را به سلله شما سعادتمند کرد و گواهی، دهم

أَنْكُمْ أَعْلَامُ الدِّينِ وَنُجُومُ الْعَالَمَيْنَ وَالسَّلَامُ

که ب است، شما نشانه‌های دین و اختران حفایان هستید و سلام

عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

برگاتش و رحمت خدا و شما

وَالْحَقُّ بِالدُّرُّوْهِ الْعَالِيَّهِ حَيْثُ الشَّرْفُ كُلُّ

و رساند به مقامی بس بلند آنجا که همه شرافتها پکجا جمع است

الشرف وفي الغرف [السامية] كما من عليك

و در غرفه‌های سی، سلند چنانچه بیش از آن نیز بـ تو

مِنْ قَبْلٍ وَجَعَلَكَ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ الَّذِينَ

منت نهاده بود و قارت داده بود از خاندانی

أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَرَهُمْ تَطْهِيرًا

۵۹: کَدْ خَدَا نَفْدَهُ آنَّهَا سَلِيدٌ، إِوْ بَخُورٍ، سَاكِنَهُشَانٌ

صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

ساخت درودهای خدابر ته و حمت خداو برکاتش

وَرَضُوا نَهْ فَأَشْفَعَ أَيْمَنَ السَّيِّدِ الطَّاهِرِ إِلَيْ رَبِّكَ

و خوشنودی، او سر شفاقت کن؛ ای، آقای بزرگوار، ساکنیه بدگاه بودگارت

فِي حَطَّ الْاِثْقَالِ عَنْ ظَهْرِيْ وَتَخْفِيفِهَا عَنِّيْ

در سختن سنجنی‌های گناه از دوش، میز و سیک کردن آنها از من

وَأَرْحَمْ ذَلِي وَخُضُوعِي لَكَ وَلِسَيْدِ أَبِيكَ

و ترجم فرمایه خواهیم و فروتنیم در برابر تو و در برابر پدر بزرگوارت

الدَّيْجُورِ الْغَائِبِ الْمَسْتُورِ جَلَّ مَوْلَدُهُ وَكَرْمَ

تاریک ظلمانی آن پنهان غایب از انتظار که ولادتش بزرگ و کریم

مَحْتِدُهُ وَالْمَلَائِكَةُ شُهَدُهُ وَاللَّهُ نَاصِرُهُ

الاصل بـ ودو فرشتگان گواهان اویند و خدا یاور

وَمُؤَيَّدُهُ إِذَا آنَ مِيعَادُهُ وَالْمَلَائِكَةُ أَمْدَادُهُ

و کمک کار او است در آن هنگام که وعده اش برسد و فرشتگان مددکارش باشند آن

سَيْفُ اللَّهِ الَّذِي لَا يَنْبُوْ وَنُورُهُ الَّذِي لَا يَخْبُوْ

شمیز برندۀ خدا که گند نشود و نور او که خاموش نگردد

وَذُو الْحِلْمِ الَّذِي لَا يَضْبُوْ مَدَارُ الدَّهْرِ

و بردازی که کار بی رویه انجام ندهد چرخ روزگار بخاطر او گردش کند

وَنَوَامِيسُ الْعَصْرِ وَوْلَاهُ الْأَمْرِ وَالْمُنْزَلُ عَلَيْهِمْ

و او و پدران معموش نوامیس هر عصر و والیان امر خدایند

مَا يَتَنَزَّلُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَاصْحَابُ الْحَسْرِ

در شب قدر آن چه نازل شود بر ایشان نازل گردد

وَالنَّشْرِ تَرَاجِمَةُ وَخْيِيْهِ وَوْلَاهُ أَمْرِهِ وَنَهْيِهِ

و آنها یند صاحبان حشر و نشر و مفسران وحی خدا و سرپرستان امر و نهی او

چهارم: زیارت امام زمان (عجل الله تعالیٰ فرجه الشریف)

خواندن این دعا که شیخ و سید نقل کرده اند و به منزله زیارت امام زمان (عجل الله تعالیٰ فرجه الشریف) است:

اللَّهُمَّ بِحَقِّ لَيْلَتِنَا [هَذِهِ] وَمَوْلُودِهَا

خدایا به حق این شبی که ما در آنیم و به حق آنکس که در آن به دنیا آمد

وَحُجَّتِنَّكَ وَمَوْعِدِهَا الَّتِي قَرَنْتَ إِلَى فَضْلِهَا

و حجت و موعد آن که همراه کردی به فضیلت این شب فضیلت دیگری

فَضْلًا فَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ

و بدین سبب تمام شد کلمه تو براستی و عدالت تغییر دهنده ای

لِكَلِمَاتِكَ وَلَا مُعَقَّبَ لِإِيَّاكَ نُورُكَ الْمُتَالِقُ

برای کلمات تو نیست و پس زننده ای برای آیات تو نیست آن نور

وَضِيَّاً وَكَ الْمُشْرِقُ وَالْعَلَمُ النُّورُ فِي طَخِيَاءِ

در خشانت و آن روش نی فروزان و آن نشانه نورانی در شب

وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَىٰ أَهْلِ بَيْتِهِ الصَّادِقِينَ

و مرسلين و بر خاندان راستگو

وَعِترَتِهِ النَّاطِقِينَ وَالْعَنْ جَمِيعَ الظَّالِمِينَ

و عترت حقگویش باد و از رحمت خود دور ساز تمام ستمکاران را

وَاحْكُمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ

و میان ما و ایشان داوری کن ای محاکمترین حکم کنندکان

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَىٰ خَاتِمِهِمْ وَقَائِمِهِمْ الْمَسْتُورِ

خدایا پس درود فرست بر خاتم ایشان و قائمشان که در پس پرده است

عَنْ عَوَالِمِهِمْ اللَّهُمَّ وَأَدْرِكْ بِنَا أَيَّامَهُ

از عالم آنها خدایا مارا به روزگار او

وَظَهُورَهُ وَقِيَامَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَنْصَارِهِ وَاقْرِنْ

و زمان ظهور و قیامش برسان و از جمله یارانش فرارمان ده

ثَارَنَا بِثَارِهِ وَأَكْتَبْنَا فِي أَعْوَانِهِ وَخُلَصَائِهِ

و خونخواهی ما را به خونخواهی او مقرن گردان و نام مادر زمرة یاران و مخصوصانش

وَأَحِينَا فِي دَوْلَتِهِ نَاعِمِينَ وَبِصُحْبَتِهِ غَانِمِينَ

ثبت فرما و ما را در دولتش شادکام و مستنعم و به هم نشینیش بهره مند

وَبِحَقِّهِ قَائِمِينَ وَمِنَ السُّوءِ سَالِمِينَ يَا أَرْحَمَ

و به گرفتن حقش پا بر جا بدار و از بدیها بر کنارمان کن ای مهربانترین

الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَوَاتُهُ

مهربانان و ستایش خاص خدا پروردگار جهانیان است و درودهای

عَلَىٰ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ

او بر آفای ما محمد خاتم پیغمبران

وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ

و شوکت و خاص تو است سپاسگزاری که یگانه‌ای و شریکی برایت

يَا وَاحِدُ يَا أَحَدٌ يَا صَمَدٌ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ

نیست ای یگانه‌ای یکتا ای بی‌نیاز ای که فرزندی ندارد

يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ صَلٌّ عَلٰى مُحَمَّدٍ

و فرزند کسی نباشد و نیست برایش همتای هیچکس درود فرست بر محمد و آل محمد

وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَغْفِرْ لِي وَأَرْحَمْنِي وَأَكْفِنِي مَا

و بی‌یامز مرا به من رحم کن و کفايت کن از من

أَهَمَّنِي وَأَقْضِ دَيْنِي وَوَسْعٌ عَلَىٰ فِي رِزْقِي

آنچه فکر مرا به خود مشغول کرده و قرضم را ادا کن و در روزیم گشایش ده

فَإِنَّكَ فِي هُذِهِ اللَّيْلَةِ كُلَّ أَمْرٍ حَكِيمٌ تَفْرُقُ

زیرا که تو در این شب هر کار محکمی را از هم جدا کنی

وَمَنْ تَشَاءُ مِنْ خَلْقِكَ تَرْزُقُ فَارْزُقْنِي وَأَنْتَ

و هر یک از مخلوقات خود را بخواهی روزی دهی پس روزیم ده که تو

خَيْرُ الرَّازِقِينَ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَأَنْتَ خَيْرُ الْقَائِلِينَ

بـهترین روزی دهنگانی زیرا تو خود گفتی و تو بهترین گویندگان

پنجم: دعای شب نیمه شعبان

شیخ روایت کرده از اسماعیل بن فضل هاشمی که گفت تعلیم کرد مرا.

امام صادق علیه السلام این دعا را که بخوانم در شب نیمه شعبان.

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَقُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

خدای ساتوی زنده پاینده والای بزرگ آفریننده

الْخَالِقُ الرَّازِقُ الْمُحْبِي الْمُمِيتُ الْبَدِيءُ

روزی ده زنده کننده و میراننده آغاز کننده

الْبَدِيعُ لَكَ الْجَلَالُ وَلَكَ الْفَضْلُ وَلَكَ الْحَمْدُ

و پدید آرنده، برای تو است بزرگی و از آن تو است فضیلت و ستایش

وَلَكَ الْمَنُّ وَلَكَ الْجُودُ وَلَكَ الْكَرْمُ وَلَكَ الْأَمْرُ

و از آن تو است نعمت و جود و خاص تو است بزرگواری و از تو است فرمان

ششم: دعای حضرت رسول ﷺ

بخواند این دعا را که حضرت رسول ﷺ در این شب می خوانند:

اللّٰهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشِيَّتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا

خدایا بهرده ما کن از ترس خود بدان اندازه که حائل شود میان ما

وَبَيْنَ مَعْصِيَتِكَ وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ

و نافرمانیت و از اطاعت خویش بدان مقدار که ما را به خوشنودی

رِضْوَانَكَ وَمِنَ الْيَقِينِ مَا يَهُونُ عَلَيْنَا بِهِ

و رضوان تو برساند و از یقین بدان حد که بواسیله آن

مُصِيبَاتُ الدُّنْيَا اللّٰهُمَّ أَمْتِعْنَا بِأَسْمَاعِنَا

ناگواریهای دنیا بر ما آسان گردد خدایا مارا به گوشها یمان

وَابْصَارِنَا وَقُوَّتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ

و دیده هامان و نیرویمان تا زنده ایم بهره مند ساز و آن را وارث ما گردان

مِنَا وَاجْعَلْ ثَارَنَا عَلَىٰ مَنْ ظَلَمَنَا وَانصُرْنَا

و خون ما را به گردن کسی انداز که بر ما ستم کرده و یاری ده ما را

النَّاطِقِينَ وَاسْأَلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهِ فَمِنْ فَضْلِكَ

و ناطقان هستی که فرمودی «از خدا بخواهید از فضل او» پس من از فضل تو

أَسْأَلُ وَإِيَّاكَ قَصَدْتُ وَابْنَ نَبِيِّكَ اعْتَمَدْتُ

می خواهم و تو راقصد کردم و به فرزند پیغمبرت اعتماد کردم

وَلَكَ رَجَوتُ فَارِحَمْنِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

و از تو امیدوارم پس به من رحمت کن ای مهریانترین مهریانان

هفتم: صلووات شعبانیه

از امام چهارم حضرت سجاد علیه السلام نقل شده است که هر روز از ماه شعبان،

وقت زوال و شب نیمه، آن را می خوانند:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةٍ

خدای ادرود فرست بر محمد و آل محمد درخت

النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعِ الرِّسَالَةِ وَمُخْتَلِفِ الْمَلَائِكَةِ

نبوت و جایگاه رسالت و محل رفت و آمد فرشتگان

وَمَعْدِنِ الْعِلْمِ وَأَهْلِ بَيْتِ الْوَحْيِ اللَّهُمَّ صَلِّ

و معدن دانش و خاندان وحی خدای ادرود فرست

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْفُلُكِ الْجَارِيَةِ فِي

بر محمد و آل محمد کشتی جاری در

اللَّجَاجِ الْغَامِرَةِ يَأْمَنُ مَنْ رَكِبَهَا وَيَغْرِقُ

اقیانوسهای بیکران ایمن شود هر که سوار آن کشی گردد و غرق شود

عَلَى مَنْ عَادَانَا وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا

بر کسی که با ما دشمنی کند و مصیبت ما را در دینمان

وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمَّنَا وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا

قرار مده و دنیا را بزرگترین اندوه ما قرار مده

وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا بِرَحْمَتِكَ

و نیز آخرین حد دانش ما قرارش مده و مسلط مکن بر ما کسی را که بر ما رحم نکند

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

به رحمت ای مهریانترین مهریانان

مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الْأَبْرَارِ الْأَخْيَارِ

محمد و آل محمد آن پاکان نیکوکار برگزیده

الَّذِينَ أَوجَبْتَ حُقُوقَهُمْ وَفَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ

آن کسانی که حقوقشان را واجب کردی و اطاعت

وَوِلَايَتَهُمْ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ

و دوستیشان را فرض نمودی خدایا درود فرست بر محمد و آل

مُحَمَّدٍ وَأَعْمَرْ قَلْبِي بِطَاعَتِكَ وَلَا تُخْزِنِي

محمد و آباد کن دل مرا به اطاعت خود و به وسیله نافرمانیت

بِمَعْصِيَتِكَ وَأَرْزُقْنِي مُوَاسَاةً مَنْ قَتَرْتَ عَلَيْهِ

رسوایم مکن و روزی من گردن که کمک مالی دهم بر کسی که

مِنْ رِزْقِكَ بِمَا وَسَعْتَ عَلَىٰ مِنْ فَضْلِكَ

روزیت را بر او تنگ کردی بوسیله آنچه بر من فراغ گرداندی از

وَنَشَرْتَ عَلَىٰ مِنْ عَدْلِكَ وَأَحْيَيْتَنِي تَحْتَ

فضل خویش و گستردمی بر من از عدل خویش و مرا در زیر

ظِلَّكَ وَهُدًا شَهْرُ نَبِيِّكَ سَيِّدِ رُسُلِكَ شَعْبَانُ

سایهات زنده داشتی و این ماه پیغمبر و آقای رسولانت ماه شعبان است

مَنْ تَرَكَهَا الْمُتَقَدِّمُ لَهُمْ مَارِقُ وَالْمُتَأَخِّرُ

کسی که آن را واگذارد، هر که بر ایشان تقدم جوید از دین بیرون رفته

عَنْهُمْ زَاهِقٌ وَاللَّازِمُ لَهُمْ لَاحِقٌ اللَّهُمَّ صَلِّ

و کسی که از ایشان عقب ماند به نابودی گردید ولی ملازم ایشان به حق خواهد رسید

عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْكَهْفِ الْحَصِينِ

خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد آن پناهگاه محکم

وَغِيَاثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَكِبِينَ وَمَلْجَأِ الْهَارِبِينَ

و فریدارس بیچاره درمانده و پناه گریختگان و دستاویز محکم

وَعِصْمَةِ الْمُعْتَصِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ

برای وسیله جویان خدایا درود فرست بر محمد

وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوةً كَثِيرَةً تَكُونُ لَهُمْ رِضاً

و آل محمد درود بسیاری که موجب خوشنودی ایشان گردد و حق

وَلِحَقٌّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَدَاءً وَقَضَاءً بِحَوْلِ

محمد و آل محمد اداء گشته و انجام وظیفه ما شده باشد

مِنْكَ وَقُوَّةً يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ

به جنبش و نیروی تو ای پروردگار جهانیان خدایا درود فرست بر

الْقِيمَةُ عَنِّي رَاضِيًّا وَعَنْ ذُنُوبِي غَاضِيًّا قَدْ

قيامت تو را در حالی دیدار کنم که از من خوشنود باشی و گناهانم را نادیده گیری

أَوْجَبْتَ لِي مِنْكَ الرَّحْمَةَ وَالرَّضْوَانَ وَأَنْزَلْتَنِي

و برای من واجب کرده باشی از جانب خود رحمت و خوشنودی را

دَارَ الْقَرَارِ وَمَحَلَّ الْأَخْيَارِ

و مرادر خانه همیشگی (بهشت جاویدان) و منزلگاه نیکان فرود آری

الَّذِي حَفَّتَهُ مِنْكَ بِالرَّحْمَةِ وَالرَّضْوَانِ

که اطراف آن را به رحمت و خوشنودی خود پوشاندی

الَّذِي كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

آن ماهی که رسول خدا صلی الله علیه و آله

وَسَلَّمَ يَدْأَبُ فِي صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ فِي لَيَالِيهِ

و سلم کوشش بسیار داشت در روزه و شب زنده داریش هم در شبها

وَأَيَّامِهِ بُخُوعًا لَكَ فِي إِكْرَامِهِ وَإِعْظَامِهِ إِلَى

و هم در روزهایش بخاطر فروتنی در برابر تو در مورد گرامی داشتن

مَحَلٌ حِمَامِهِ اللَّهُمَّ فَأَعِنَا عَلَى الْإِسْتِنَانِ

و بزرگداشتنش همچنان تا هنگام مرگش خدایا پس ما را کمک ده

إِسْنَتِهِ فِيهِ وَنَيْلِ الشَّفَاعَةِ لَدَيْهِ اللَّهُمَّ

تا روش او را در این ماه پیروی کنیم و به شفاعتی که نزد او است بررسیم خدایا

وَاجْعَلْهُ لِي شَفِيعًا مُشَفَّعًا وَطَرِيقًا إِلَيْكَ

قرار ده او را برای من شفیعی پذیرفته و راهی بسویت

مَهِيَعًا وَاجْعَلْنِي لَهُ مُتَّبِعًا حَتَّى الْقَاتَ يَوْمَ كَه

همواره باشد و مرا پیرو او گردان تا به جایی که در روز

وَبِعَزَّتِكَ الَّتِي لَا يَقُومُ لَهَا شَيْءٌ، وَبِعَظَمَتِكَ

و به عزت که چیزی در برابر ش نهایست و به آن عظمت

الَّتِي مَلَأَتْ كُلَّ شَيْءٍ، وَبِسُلْطَانِكَ الَّذِي عَلَّا

و بزرگیت که پرکرده هرچیز را و به آن سلطنت و پادشاهیت

كُلَّ شَيْءٍ، وَبِوْجْهِكَ الْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ

که بر هر چیز برتری گرفته و به ذات پاکت که پس از نابودی

كُلَّ شَيْءٍ، وَبِأَسْمَائِكَ الَّتِي مَلَأَتْ أَرْكَانَ

هر چیز باقی است و به نامهای مقدس است که اساس هر موجودی را

كُلَّ شَيْءٍ، وَبِعِلْمِكَ الَّذِي أَحاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ،

پرکرده و به آن علم و دانست که احاطه یافته به هر چیز

وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَضَاءَ لَهُ كُلَّ شَيْءٍ، يَا نُورُ

و به نور ذات که روشن شد در پرتوش هر چیز ای نور

يَا قُدُّوسُ، يَا أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ، وَيَا أَخِرَ الْآخِرِينَ،

حقیقی و ای منزه از هر عیب ای آغاز موجودات اولین و ای پایان آخرین

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتَكُ الْعِصَمَ،

خدایا بیامرز برایم آن گناهانی را که پردهها را بدرد

هشتم: دعای کمیل

علامه مجلسی(ره) در بحار الانوار آورده است: از بهترین دعاها، دعای حضرت خضر علیه السلام آن را به کمیل که از خواص اصحاب آن حضرت بود تعلیم فرموده اند که در شب های جمعه و نیمه شعبان خوانده شود. برای کفاایت از شرّ دشمنان و فتح باب رزق و آمرزش گناهان نافع است. و آن دعای شریف این است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسَعَتْ

خدایا من از تو می خواهم بحق آن رحمت که همه چیز را

كُلَّ شَيْءٍ، وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي قَهَرْتَ بِهَا كُلَّ شَيْءٍ،

فرا گرفته و به آن نیرویت که همه چیز را بوسیله آن مقهور خویش کردی و همه چیز

وَخَضَعَ لَهَا كُلَّ شَيْءٍ، وَدَلَّ لَهَا كُلَّ شَيْءٍ،

در برابر آن خاضع و همه در پیش آن خوار است

وَبِجَبَرُوتِكَ الَّتِي غَلَبْتَ بِهَا كُلَّ شَيْءٍ،

و به جبروت تو که بوسیله آن چیره گشتی بر هر چیز

وَأَنْ تُلْهِمَنِي ذِكْرَكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ

روزی کنی و ذکر خود را به من الهام کنی خدایا از تو درخواست می کنم درخواست

سُؤالَ حَاضِعٍ مُتَذَلِّلٍ خَاشِعٍ، أَنْ تُسَامِحَنِي

شخص فروتن خوار ترسان که بر من آسان گیری

وَتَرْحَمَنِي، وَتَجْعَلَنِي بِقِسْمِكَ راضِيًّا قَانِعًاً

و به من رحم کنی و مرا به آنچه برایم قسمت کرده ای راضی و قائم سازی

وَفِي جَمِيعِ الْأَخْوَالِ مُتَوَاضِعًا، اللَّهُمَّ

و در تمام حالات فروتن کنی خدایا از تو

وَاسْتَلْكَ سُؤَالَ مَنِ اشْتَدَّ فَاقْتُهُ، وَأَنْزَلَ

درخواست کنم درخواست کسی که سخت فقیر و بی چیز شده و خواسته اش را

بِكَ عِنْدَ الشَّدَائِدِ حَاجَتَهُ، وَعَظُمَ فِيمَا

هنگام سختیها پیش تو آورده و امیدش بدانچه

عِنْدَكَ رَغْبَتَهُ، اللَّهُمَّ عَظُمَ سُلْطَانُكَ، وَعَلَا

نژد تو است بسیار بزرگ است خدایا سلطنت و پادشاهیت بس بزرگ

مَكَانُكَ، وَخَفِيَ مَكْرُوكَ وَظَهَرَ أَمْرُكَ، وَغَلَبَ

و مقامت بسی بارند است مکر و تدبیرت در کارها پنهان و امر

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الدُّنْوَبَ الَّتِي تُسْنِلُ النَّقَمَ

خدایا بیامرز برایم آن گناهانی را که عقاب و کیفرها را فرو ریزد

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الدُّنْوَبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ،

خدایا بیامرز برایم آن گناهانی را که نعمت ها را تغییر دهد

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الدُّنْوَبَ الَّتِي تَحْبِسُ الدُّعَاءَ،

خدایا بیامرز برایم آن گناهانی را که از (اجابت) دعا جلوگیری کند

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الدُّنْوَبَ الَّتِي تُنْزِلُ الْبَلَاءَ،

خدایا بیامرز برایم آن گناهانی را که بلا نازل کند

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ، وَكُلَّ خَطَبَةٍ

خدایا بیامرز برایم هر گناهی که کرده ام و هر خطابی که از من سر زده

أَخْطَاطُهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِذِكْرِكَ،

خدایا من به سوی تو تقرب جویم بوسیله ذکر تو

وَأَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَى نَفْسِكَ، وَأَسْتَلْكَ بِجُودِكَ

و شفیع آورم بدرگاهت خودت را و به جود و کرمت از

أَنْ تُدْنِيَنِي مِنْ قُرْبِكَ، وَأَنْ تُوزِّعَنِي شُكْرَكَ،

تو می خواهم که مرا به مقام قرب خویش نزدیک سازی و شکر و سپاسگذاریت را بر من

مِنْ عِثَارٍ وَقَيْتَهُ، وَكَمْ مِنْ مَكْرُوهٍ دَفَعْتَهُ،

و چه بسیار لغزشها که از آن نگهم داشتی و چه بسیار ناراحتیها که از من دور کردی

وَكَمْ مِنْ ثَنَاءً جَمِيلٍ لَسْتُ أَهْلًا لَهُ نَشَرْتَهُ،

و چه بسیار مرح و ثنای خوبی که من شایسته‌اش نبودم و تو آن را منتشر ساختی

أَللَّهُمَّ عَظُمَ بَلَائِي، وَأَفْرَطَ بِي سُوءُ حَالِي،

خدایا بلای من بسی بزرگ است و بدی حالم از حد گذشته

وَقَصْرَتْ بِي أَعْمَالِي، وَقَعَدَتْ بِي أَغْلَالِي،

و اعمال نیارسا است و زن‌جیرهای علايق مرا

وَحَبَسَنِي عَنْ نَفْعِي بُعْدُ أَمْلِي، وَخَدَعْتَنِي

خانه‌نشین و آرزوهای دور و دراز مرا از رسیدن به منافعم بازداشتی

الْدُّنْيَا بِغُرُورِهَا، وَنَفْسِي بِجُنَاحِهَا وَمِطَالِي،

و دنیا با ظواهر فربینده‌اش مرا گول زد و نفسم بوسیله جنایتش و به مسامحه گذراندم

يَا سَيِّدي فَاسْئِلُكَ بِعِزَّتِكَ أَنْ لَا يَحْبَبَ عَنْكَ

ای آقای من پس از تو می‌خواهم به عزت که بدی رفتار

دُعَائِي، سُوءُ عَمَلي وَفِعْالِي، وَلَا تُفَضِّلْنِي بِخَفْتِي

و کردار من دعایم را از اجابت جلوگیری نکند و رسو نکنی

قَهْرَكَ، وَجَرَثْ قُدْرَتُكَ، وَلَا يُمْكِنُ الْفِرَارُ

و فرمانات آشکار است قهرت غالب و قدرت و نیرویت نافذ است

مِنْ حُكْمِتِكَ، اللَّهُمَّ لَا أَجِدُ لِدُنْوِي غَافِرًا،

و گریز از تحت حکومت تو ممکن نیست خدایا نیایم برای گناهاتم آمرزنده‌ای

وَلَا لِقَبَائِحِي سَاتِرًا، وَلَا لِشَنِيٍّ مِنْ عَمَلِي

و نه برای کارهای زشتم پرده‌پوشی و نه کسی را که عمل

الْقَبِيْحِ بِالْحَسَنِ مُبَدِّلًا غَيْرَكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا

زشت مرا به کار نیک تبدیل کند جز تو، نیست معبدی جز

آنَّتِ، سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي،

تو منزه‌ی تو و به حمد تو مشغولم من به خویشن ستم کردم

وَتَجَرَّأْتُ بِجَهْلِيِّي، وَسَكَنْتُ إِلَى قَدِيمِ ذِكْرِكَ

و در اثر نادانیم دلیری کردم قدیم به یاد من بوده و بر من لطف

لِيِّ، وَمَنْكَ عَلَيِّ، اللَّهُمَّ مَوْلَايَ كَمْ مِنْ قَبِيْحٍ

و بخشش داشتی آسوده خاطر نشستم ای خدا ای مولای من چه بسیار زشتیها

سَتَرْتَهُ، وَكَمْ مِنْ فَادِحٍ مِنَ الْبَلَاءِ أَقْلَتَهُ، وَكَمْ

که از من پوشاندی و چه بسیار بلاهای سنگین که از من بازگرداندی

نَفْسِي، وَلَمْ أَحْتَرِسْ فِيهِ مِنْ تَزْيِينِ عَدُوِّي،

هوای نفسم را کردم و از فریبکاری دشمنم در این باره نهارا سیدم

فَغَرَّنِي بِمَا أَهْوَى، وَأَسْعَدَهُ عَلَى ذَلِكَ الْقَضَاءِ،

پس او هم طبق دلخواه خویش گولم زد و قضا (و قدر) هم با او کمک کرد

فَتَجَاهَوْزْتُ بِمَا جَرَى عَلَى مِنْ ذَلِكَ بَعْضَ حُدُودِكَ،

و در اثر همین ماجرا شومی که بر سرم آمد نسبت به پارهای از حدود و احکامت

وَخَالَفْتُ بَعْضَ أَوْامِرِكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى تَجاوزِ

کردم و در برخی از دستورات راه مخالفت را پیمودم

فِي جَمِيعِ ذَلِكَ، وَلَا حُجَّةَ لِي فِيمَا جَرَى عَلَى

پس در تمام آنچه پیش آمده تو را ستایش می کنم و اکنون از حکمی که درباره

فِيهِ قَضَاؤَكَ، وَالْزَمَنِي حُكْمُكَ وَبَلَاؤَكَ، وَقَدْ

کیفر من جاری گشته و قضا و آزمایش تو را بدان ملزم ساخته

أَتَيْتُكَ يَا إِلَهِي بَعْدَ تَقْصِيرِي وَإِسْرَافِي عَلَى

حجت و برهانی ندارم و اینک ای معبد من در حالی به درگاهت آمدهام

نَفْسِي، مُعْتَذِرًا نَادِيًّا، مُنْكَسِرًا مُسْتَقِلًا،

که دربارهات کوتاهی کرده و بر خود زیاده روی نموده و عنز خواه و پشیمان و دل شکسته

مَا أَطَلَعْتَ عَلَيْهِ مِنْ سِرِّي، وَلَا تُعْلِمُنِي بِالْعُقُوبَةِ

مرا به آنچه از اسرار پنهانی من اطلاع داری و شتاب نکنی در عقوبتم

عَلَى مَا عَمِلْتُهُ فِي خَلْوَاتِي، مِنْ سُوءِ فِعْلِي

برای رفتار بد و کارهای بدی که در خلوت انجام دادم

وَإِسَائَتِي، وَدَوَامِ تَفْرِيطِي وَجَهَالَتِي، وَكَثْرَةِ

و ادامه دادنم به تقصیر و نادانی و زیادی

شَهَوَاتِي وَغَفْلَتِي، وَكُنِ اللَّهُمَّ بِعِزَّتِكَ لِي

شهوت رانی و بی خبریم و خدایا به عزت سوگند که

فِي كُلِّ الْأَخْوَالِ رَؤْفًا، وَعَلَى فِي جَمِيعِ

در تمام احوال نسبت به من مهربان باش و در تمام

الْأُمُورِ عَطْوَفًا، إِلَهِي وَرَبِّي مَنْ لِي غَيْرُكَ،

امور بر من عطوفت فرما ای معبد من و ای پروردگار من جز تو که را دارم

أَسْأَلُهُ كَشْفَ ضُرِّي، وَالنَّظَرَ فِي أَمْرِي، إِلَهِي

که رفع گرفتاری و توجه در کارم را از او درخواست کنم ای خدای من

وَمَوْلَايَ أَجْرِيتَ عَلَى حُكْمًا اتَّبَعْتُ فِيهِ هَوَى

و ای مولای من تو بر من حکمی را مقرر داشتی که در اجرای آن پیروی

بِيْ، يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَرَبِّي، أَتُرَاكَ مُعَذِّبِي

من داشتی مرا ببخش ای معبد من و ای آقای من و ای پروردگارم آیا تو به

بِنَارِكَ بَعْدَ تَوْحِيدِكَ، وَبَعْدَ مَا انطَوَى عَلَيْهِ

راستی چنانی که مرا به آتش عذاب کنی پس از اینکه به یگانگیت اقرار دارم

قَلْبِي مِنْ مَعْرِفَتِكَ، وَلَهُجَّ بِهِ لِسَانِي مِنْ ذِكْرِكَ،

و دلم به نور معرفت آباد گشته و زبانم به ذکر تو گویا شده

وَاعْتَقَدَهُ ضَمِيرِي مِنْ حُبِّكَ، وَبَعْدَ صِدْقِ

و نهادم به دوستی تو پیوند شده و پس از اعتراف صادقانه

أَغْتِرَافِي وَدُعَائِي خَاضِعاً لِرُبُوبِيَّتِكَ،

و دعای خاضعه ام به مقام بنده پروری و ربوبیت؟

هَيْهَاتَ أَنْتَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ تُضَيِّعَ مِنْ رَبِّيَّتِهِ،

بسیار دور است! تو بزرگوار راز آنی که

أَوْ تُبَعِّدَ مَنْ أَدْنَيَتِهِ، أَوْ تُشَرِّدَ مَنْ أَوْيَتِهِ،

از نظر دور داری کسی را که خود پروریده ای یا دور گردانی کسی را که

أَوْ تُسَلِّمَ إِلَى الْبَلَاءِ مَنْ كَفَيْتَهُ وَرَحِمْتَهُ،

خود نزدیکش کرده یا تسليم بلا و گرفتاری کنی کسی را که خود سرپرستی کرده

مُسْتَغْفِرًا مُنِيبًا، مُقْرَّا مُذْعِنًا مُعْتَرِفًا، لَا أَجِدْ

و پوزش جو و آمرزش طلب و بازگشت کنان و به گناه خویش اقرار و اذعان و اعتراض

مَفَرَّا مِمَّا كَانَ مِنِي وَلَا مَفْرَعًا، أَتَوَجَّهُ إِلَيْهِ

دارم و راه گریزی از آنچه از من سرزده نیایم و پناهگاهی که بدان رو آورم

فِي أَمْرِي غَيْرَ قَبْولَكَ عُذْرِي، وَإِذْخَالَكَ إِلَيْأَيِ

در کار خویش ندارم جز اینکه تو عذرم بپذیری و مرا در فراغتی

فِي سَعَةِ رَحْمَتِكَ، اللَّهُمَّ فَاقْبِلْ عُذْرِي، وَارْحَمْ

رحمت دراوری پس ای خدای من عذرم بپذیری و بر سخت پریشانیم رحم کن

شِدَّةَ ضُرِّيِّ، وَفُكَّنِي مِنْ شَدَّ وَثَاقِي، يَا رَبِّ

واز بند سخت گناهانم رهائیم ده ای پروردگار من

اِرْحَمْ ضَعْفَ بَدَنِي وَرِقَّةَ جِلْدِي، وَدِقَّةَ عَظْمِيِّ،

بر ناتوانی بدنم و نازکی پوست تنم و باریکی استخوانم رحم کن

يَا مَنْ بَدَءَ خَلْقِي وَذَكْرِي، وَتَرْبِيَتِي وَبِرِّيِّ

ای کسی که آغاز کردی به آفرینش من و به یاد من و بپرورشم و به احسان

وَتَغْذِيَتِي، هَبْنِي لِابْتِدَاءِ كَرِمِكَ، وَسَالِفِ بِرِّكَ

و خوراک دادنم اکنون به همان بزرگواری و کرم نخست و سابقه احسانی که به

مَا هَكَذَا الظَّنُّ بِكَ، وَلَا أُخْبِرُنَا بِفَضْلِكَ

چنین گمانی به تو نیست و از فضل تو چنین خبری به ما نرسیده

عَنْكَ، يَا كَرِيمُ يَا رَبَّ، وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِي

ای خدای کریم ای پروردگار من و تو ناتوانی مرا در مقابل اندکی

عَنْ قَلْبِي مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَعُقُوبَاتِهَا، وَمَا

از بلای دنیا و کیفرهای ناجیز آن و نامالایماتی که معمولاً

يَجْرِي فِيهَا مِنَ الْمَكَارِهِ عَلَى أَهْلِهَا، عَلَى

بر اهل آن می‌رسد می‌دانی در صورتی که این بلا

أَنَّ ذَلِكَ بَلَاءُ وَمَكْرُوهٌ، قَلِيلٌ مَكْثُهُ، يَسِيرٌ

و نیاز احتیتی دوامش کم است و دورانش اندک

بَقَائِهِ، قَصِيرٌ مُدَّتُهُ، فَكَيْفَ احْتِمَالِي لِبَلَاءِ

و مدت‌ش کوتاه است پس چگونه تاب تحمل بلای

الْآخِرَةِ، وَجَلِيلٌ وُقُوعِ الْمَكَارِهِ فِيهَا، وَهُوَ

آخرت و آن نامالایمات بزرگ را در آنجا دارم در صورتی که آن

بَلَاءُ تَطُولُ مُدَّتُهُ، وَيَدُومُ مَقَامُهُ، وَلَا يُخَفَّ

بلا مدت‌ش طولانی دوامش همیشگی است و تخفیفی

وَلَيْتَ شِعْرِي يَا سَيِّدِي وَالِّهِي وَمَوْلَايَ،

می‌دانستم ای آقا و معبد و مولایم آیا چیره می‌کنی

أَتْسَلْطُ النَّارَ عَلَى وُجُوهِ خَرَّتْ لِعَظَمَتِكَ

آتش دوزخ را بر چهره‌هایی که در برابر عظمت به

سَاجِدَةً، وَعَلَى الْسُّنِّ نَطَقْتُ بِتَوْهِيدِكَ

سجده افتاده و بر زبانهایی که صادقانه به یگانگیت

صَادِقَةً، وَبِشُكْرِكَ مَادِحَةً، وَعَلَى قُلُوبِ

گویا شده و سپاسگزارانه به شکرت بازشده و بر دلهایی

اعْتَرَفْتُ بِالْهِيَّتِكَ مُحَقَّقَةً، وَعَلَى ضَمَائِرَ

که از روی یقین به خدائیت اعتراف کرده‌اند و بر نهادهایی که

حَوَّتْ مِنَ الْعِلْمِ بِكَ، حَتَّى صَارَتْ خَاسِعَةً،

علم و معرفت آنها را فراگرفته تا به جایی که در برابر خاشع گشته

وَعَلَى جَوَارِحَ سَعَتْ إِلَى أَوْطَانِ تَعَبُّدِكَ

و بر اعضاء و جوارحی که مشتاقانه به پرستشگاهایت

طَائِعَةً، وَأَشَارَتْ بِاسْتِغْفارِكَ مُذْعِنَةً،

شتابته و با حال اقرار به گناه جویای آمرزش تو هستند

عَنْ أَهْلِهِ، لِإِنَّهُ لَا يَكُونُ إِلَّا عَنْ غَضِبِكَ،
برای مبتلایان به آن نیست زیرا آن بلا از خشم و انتقام و غصب تو
وَأَنْتِقَامِكَ وَسَخْطِكَ، وَهَذَا مَا لَا تَقُومُ لَهُ
سـ رـ چـ شـ مـ گـ رـ فـ تـ هـ مـ چـ یـ زـیـ استـ کـ هـ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ، يَا سَيِّدِي فَكَيْفَ لَيْ،
آسمانها و زمین تاب تحمل آن را ندارند ای آقای من
وَأَنَا عَبْدُكَ الْضَّعِيفُ الدَّلِيلُ، الْحَقِيرُ الْمُسْكِينُ
تاـ چـ هـ رسـ دـ بـ منـ بـ نـ دـ نـ اـ تـ اـ وـ خـ وـ اـ رـ نـ اـ چـ يـ زـ مـ سـ تـ مـ نـ دـ
الْمُسْتَكِينُ، يَا إِلَهِي وَرَبِّي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ،
بـ يـ چـ اـ رـ اـ بـ اـ عـ بـ دـ وـ پـ رـ وـ دـ گـ اـ رـ وـ آـ قـ اـ وـ مـ وـ لـ اـ يـ مـ اـ
لَّا إِيَّ الْأَمْوَارِ إِلَيْكَ أَشْكُوُ، وَلِمَا مِنْهَا أَضِّجُ
برای کدامیک از گرفتاریهایم به تو شکایت کنم و برای کدامیک از آنها شیون
وَأَبْكِي، لَأَلْبِمِ الْعَذَابِ وَشِدَّتِهِ، أَمْ لِطُولِ
وـ گـ رـ بـ کـ مـ ؟ـ آـ بـ رـ اـ عـ ذـ اـ بـ درـ دـ نـ اـ کـ وـ سـ خـ تـ يـ باـ برـ اـ بـ لـ اـ طـ لـ اـ نـ
الْبَلَاءِ وَمُدَّتِهِ، فَلَئِنْ صَيَّرْتَنِي لِلْعُقُوبَاتِ مَعَ
وـ مـ دـ دـ بـ مـ سـ اـ، اـ گـ رـ بـ شـ وـ دـ مـ رـ اـ بـ خـ اـ طـ خـ اـ کـ بـ گـ رـ فـ هـ اـ بـ هـ اـ

سُجَنَ فِيهَا بِمُخَالَفَتِهِ، وَذاقَ طَعْمَ عَذَابِهَا

را که در اثر مخالفتش در آنجا زندانی شده و مزء عذاب آتش

بِمَعْصِيَتِهِ، وَحُبسَ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا بِجُرمِهِ

را به خاطر نافرمانیش چشیده و در میان طبقات دوزخ به واسطه جرم

وَجَرِيرَتِهِ، وَهُوَ يَضِّحُ إِلَيْكَ ضَجِيجَ مُؤْمَلٍ

و جنایش گرفتار شده و در آن حال به درگاهش شیون کند شیون شخصی

لِرْحَمَتِكَ، وَيُنادِيكَ بِلِسْانِ أَهْلِ تَوْحِيدِكَ،

که آرزومند رحمت تو است و به زبان یگانه پرستان

وَيَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ، يَا مَوْلَايَ فَكِيفَ

تو را فریاد زند و به بنده پروریت متولسل گردد ای مولای من پس چگونه

يَبْقَى فِي الْعَذَابِ، وَهُوَ يَرْجُوا مَا سَلَفَ مِنْ

در عذاب بماند با اینکه به برداشی سابقه دارت چشم امید دارد

حِلْمِكَ، أَمْ كَيْفَ تُؤْلِمُهُ النَّارُ، وَهُوَ يَأْمُلُ

یا چگونه آتش او را بیازارد با اینکه آرزوی

فَضْلَكَ وَرَحْمَتَكَ، أَمْ كَيْفَ يُخْرِقُهُ لَهِبُّهَا،

فضل و رحمت تو را دارد یا چگونه شعله آتش او را بسوزاند

لَئِنْ تَرَكْتَنِي نَاطِقاً، لَأَضِّجَّنَ إِلَيْكَ بَيْنَ

که اگر زبانم را در آنجا باز بگذاری حتما در میان دوزخیان شیون

أَهْلِهَا ضَجِيجَ الْأَمْلِينَ، وَلَأَصْرُخَنَ إِلَيْكَ

را بسویت سردهم شیون اشخاص آرزومند و مسلمان چون فریدرس خواهان به درگاهت

صُرَاحَ الْمُسْتَصْرِخِينَ، وَلَا بِكِينَ عَلَيْكَ بُكَاءً

فریاد برآم و قطعا مانند عزیز گمشتگان بر دوری تو

الْفَاقِدِينَ، وَلَا نَادِيَنَكَ أَيْنَ كُنْتَ، يَا وَلَىَّ

گریه و زاری کنم و با صدای بلند تو را می خوانم و می گوییم کجایی ای یار

الْمُؤْمِنِينَ، يَا غَايَةَ أَمَالِ الْعَارِفِينَ، يَا غِيَاثَ

و نگهدار مؤمنان ای منتهای آرمان عارفان ای فریدرس

الْمُسْتَغْيَثِينَ، يَا حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ،

در ماندگان ای محبوب دل راستگویان

وَيَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ، أَفَتُرَاكَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهِي

و ای حیران کننده عالمیان آیا براستی چنان می بینی ای منزله

وَبِحَمْدِكَ تَسْمَعُ فِيهَا صَوْتَ عَبْدٍ مُسْلِمٍ،

و معبدم که به ستایش مشغولم که بشنوی در آن آتش صدای بنده مسلمانی

وَإِحْسَانِكَ، فَبِالْيَقِينِ أَقْطَعُ لَوْلَا مَا حَكَمْتَ

نیکی و احسانت که نسبت بدانها داری و من بطور قطع می دانم که اگر فرمان تو

بِهِ مِنْ تَعْذِيبٍ جَاهِدِكَ، وَقَضَيْتَ بِهِ مِنْ

در معذب ساختن منکرات صادر نشده بود و حکم تو به همیشه ماندن در عذاب برای

إِخْلَادِ مُعَانِدِكَ، لَجَعَلْتَ النَّارَ كُلَّهَا بَرْدًا

دشمنان در کار نبود حتیماً آتش دوزخ را هر چه بود به تمامی سرد

وَسَلَامًا، وَمَا كَانَ لِأَحَدٍ فِيهَا مَقْرَأً وَلَا مُقَاماً

و سالم می کردی و هیچکس در آن منزل و مأوا نداشت ولی تو ای خدای

لِكِنَّكَ تَقَدَّسْتُ أَسْمَاؤُكَ أَقْسَمْتَ أَنْ

که تمام نامهایت مقدس است سوگند یاد کرده ای

تَمْلَأُهَا مِنَ الْكَافِرِينَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

که دوزخ را از کافران از پریان و آدمیان پر رکنی

أَجْمَعِينَ، وَأَنْ تُخَلِّدَ فِيهَا الْمُعَانِدِينَ، وَأَنْتَ

و دشمنان را برای همیشه در آن جاده ای و تو

جَلَّ ثَناؤُكَ قُلْتَ مُبْتَدِئًا، وَتَطَوَّلَتِ الْأَنْعَامِ

که حمد شنایت بر جسته است در ابتداء بدون سابقه فرمودی و به این انعام

وَأَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ، وَتَرَى مَكَانَهُ، أَمْ كَيْفَ

با اینکه تو صدایش را بشنوی و جایش را ببینی یا چگونه شراره های آتش

يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا، وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ

او را در برگیرد با اینکه تو ناتوانیش دانی

أَمْ كَيْفَ يَتَقْلَقُلُ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا، وَأَنْتَ تَعْلَمُ

يا چگونه در میان طبقات آتش دست و پازند با اینکه

صِدْقَهُ، أَمْ كَيْفَ تَزْجُرُهُ زَبَانِيَّتِهَا، وَهُوَ

تو صدق و راستگوئیش را دانی یا چگونه موکلان دوزخ او را با تنید برانند

يُنَادِيَكَ يَا رَبَّهُ، أَمْ كَيْفَ يَرْجُو فَضْلَكَ فِي

با اینکه تو را به پروردگاری بخواند یا چگونه ممکن است که امید فضل

عِتْقِهِ مِنْهَا فَتَرْكُهُ فِيهَا، هَيْهَاتَ مَا ذِلَّكَ

تو را در آزادی خویش داشته باشد ولی تو او را به حال خود واگذاری

الظَّنُّ بِكَ، وَلَا الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ، وَلَا

چه بسیار از تو دور است و چنین گمانی به تو نیست و فضل تو

مُشْبِهٌ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُؤْحَدِينَ مِنْ بِرٌّكَ

اینسان معروف نیست و نه شباهت با رفتار تو نسبت به یگانه پرستان دارد با آن

آمِرْتَ بِإِثْبَاتِهَا الْكِرَامَ الْكَاتِبِينَ، الَّذِينَ

را که به نویسندها گرامیت دستور یادداشت کردنش را دادی

وَكُلَّتَهُمْ بِحِفْظٍ مَا يَكُونُ مِنِّي، وَجَعَلْتَهُمْ

همان نویسندهایی که آنها را مولک بر ثبت اعمال من کردی و آنها را

شُهُودًا عَلَىٰ مَعَ جَوَارِحِي، وَكُنْتَ أَنْتَ

به ضمیمه اعضاء و جوارح گواه بر من کردی و اضافه بر آنها خودت نیز مراقب

الرَّقِيبَ عَلَىٰ مِنْ وَرَائِهِمْ، وَالشَّاهِدَ لِمَا

من بودی و گواه اعمالی بودی که از ایشان پنهان می‌ماند

خَفِيَ عَنْهُمْ، وَبِرَحْمَتِكَ أَخْفَيْتَهُ، وَبِفَضْلِكَ

و البته به واسطه رحمت بود که آنها را پنهان داشتی و از روی فضل خود

سَتَرْتَهُ، وَأَنْ تُوفَّرَ حَظًّا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ

پوشاندی و نیز خواهم که بهره‌ام را وافرو سرشار گردانی از هر خیری

أَنْزَلْتَهُ، أَوْ إِحْسَانٍ فَضَّلْتَهُ، أَوْ بِرٍّ نَشَرْتَهُ، أَوْ

که فرو ریزی یا احسانی که بفرمایی یا نیکیهایی که پخش کنی یا

رِزْقٍ بَسَطْتَهُ، أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ، أَوْ خَطَأً

رزقی که بگسترانی یا گناهی که بیامزی یا خطایی که

مُتَكَرِّمًا، أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقاً لَا

از روی بزرگواری تفضل کردی (که فرمودی) «آیا کسی که مؤمن است مانند کسی

يَسْتَوْنَ، إِلَهِي وَسَيِّدِي فَاسْتَلِكْ بِالْقُدْرَةِ

است که فاسق است؟ نه یکسان نیستند» ای معبد من و ای آقای من بحق آن نیروی

الَّتِي قَدَرْتَهَا، وِبِالْقَضِيَّةِ الَّتِي حَتَمْتَهَا

که مقدرش کردی و به فرمانی که مسلمش کردی و صادر فرمودی

وَحَكَمْتَهَا، وَغَلَبْتَ مَنْ عَلَيْهِ أَجْرِيَتَهَا، أَنْ

و بر هر کس آن را اجر را کردی مسلط گشتی

تَهَبَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ،

از تو می‌خواهم که ببخشی بر من در این شب و در این ساعت

كُلَّ جُرْمٍ أَجْرَمْتُهُ، وَكُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ، وَكُلَّ

هر جرمی را که مرتکب شده‌ام و هر گناهی را که از من سرزده و هر کار

قَبِحٍ أَسْرَرْتُهُ، وَكُلَّ جَحْلٍ عَمِلْتُهُ كَتَمْتُهُ أَوْ

زشتی را که پنهان کرده‌ام و هر نادانی که کردم چه کتمان کردم و

أَعْلَنْتُهُ، أَخْفَيْتُهُ أَوْ أَظْهَرْتُهُ، وَكُلَّ سَيِّئَةٍ

چه آشکار چه پنهان کردم و چه در عیان و هر کار بدی

تَكُونَ أَعْمَالِي وَأَوْرَادِي كُلُّهَا وِرْدًا وَاحِدًا،

اعمال و گفتارم همه یک جهت برای تو باشد و حالم همیشه

وَحَالِي فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا، يَا سَيِّدِي يَا مَنْ

در خدمت تو مصروف گردد ای آفای من ای کسی که تکیه گاهم او است

عَلَيْهِ مُعَوَّلِي، يَا مَنْ إِلَيْهِ شَكْوَتُ أَحْوَالِي،

ای کسی که شکایت احوال خویش به درگاه او برم

يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ، قَوْ عَلَى خِدْمَتِكَ

پروردگارا پروردگارا نیرو ده بر انجام خدمت

جَوَارِحِي، وَاسْدُدْ عَلَى الْعَزِيمَةِ جَوَانِحِي،

اعضای مرا و دلم را برای عزیمت به سویت محاکم گردان

وَهَبْ لِي الْجِدَّ فِي خَشِيتِكَ، وَالدَّوَامَ فِي

و به من کوشش در ترس و خشیت و مداومت در

الإِتْصالِ بِخِدْمَتِكَ، حَتَّى أَسْرَحَ إِلَيْكَ فِي

پیوستن به خدمت عطا فرماتا تن و جان رادر

مَيَادِينِ السَّابِقِينَ، وَأَسْرِعَ إِلَيْكَ فِي

میدان های پیشناخت بسویت برانم و در زمرة شتابندگان

تَسْتُرُهُ، يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ، يَا إِلَهِي

پوشانی پروردگارا پروردگارا ای معبود من

وَسَيِّدِي وَمَوْلَايِ وَمَالِكَ رِقَّي، يَا مَنْ بِيَدِهِ

ای آفای مولایم و ای مالک من ای کسی که اختیارم بدست او است

نَاصِيَتِي، يَا عَلِيًّا بِضُرِّي وَمَسْكَنَتِي، يَا

ای دانای بر پریشانی و بی نوائیم ای آگه از بی چیزی

خَبِيرًا بِفَقْرِي وَفَاقْتِي، يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ،

و نداریم پروردگارا پروردگارا

أَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ وَأَعْظَمِ صِفَاتِكَ

از ت و می خواهم به حق خودت و به ذات مقدس

وَأَسْمَائِكَ، أَنْ تَجْعَلَ أَوْقَاتِي مِنَ اللَّيلِ

و به زرگرین صفات و اسمائیت که اوقاتم را در شب

وَالنَّهَارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً، وَبِخِدْمَتِكَ

و روز به یاد خودت معمور و آباد گردانی و به خدمت

مَوْصُولَةً، وَأَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً، حَتَّى

پیوسته داری و اعمال را مقبول درگاهت گردانی تا

عَلَىٰ بِمَجْدِكَ، وَاحْفَظْنِي بِرَحْمَتِكَ، وَاجْعَلْ

و بزرگواری خود بر من توجه فرما و به رحمت خود مرا نگهدار و قرار ده

لِسَانِي بِذِكْرِكَ لَهِجاً، وَقَلْبِي بِحُبِّكَ مُتَيَّمًا

زبانم را به ذکرت گویا و دلم را به دوستیت بیقرار

وَمِنَ عَلَىٰ بِحُسْنِ إِجَابَتِكَ، وَأَقْلِنِي عَثْرَتِي،

و شیدا و با اجابت نیکت بر من منت بنه و لغزشم را نادیده گیر

وَاغْفِرْ زَلَّتِي، فَإِنَّكَ قَضَيْتَ عَلَىٰ عِبَادِكَ

و گناهم را بیامرز زیرا که تو خود بندگانست را

بِعِبَادَتِكَ، وَأَمْرَتَهُمْ بِدُعَائِكَ، وَضَمِّنْتَ لَهُمْ

به پرسش خویش فرمان دادی و به دعا کردن به درگاهت مأمور ساختی

الْإِجَابَةَ، فَإِلَيْكَ يَارَبِّ نَصَبْتُ وَجْهِي، وَإِلَيْكَ

و اجابت دعایشان را ضمانت کردی پس ای پروردگار من به سوی تو روی خود بداشتیم

يَا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِي، فَبِعِزِّتِكَ اسْتَجِبْ لِي

و به درگاه تو ای پروردگارم دست حاجت دراز کردم پس به عزتت دعایم

دُغَائِي، وَبَلَغْنِي مُنَايَ، وَلَا تَقْطَعْ مِنْ

را مستجاب فرما و به آرزویم برسان و امیدم را از فضل خویش

الْبَارِزِينَ، وَآشْتَاقَ إِلَىٰ قُرْبَكَ فِي الْمُشْتَاقِينَ،

بس ویت بشتابم و در صاف مشتاقان اشتیاق تقریت را

وَادْنُوَ مِنْكَ دُنْوَ الْمُخْلِصِينَ، وَآخَافَكَ

جویم و چون نزدیک شدن مخلسان به تو نزدیک گردم

مَخَافَةَ الْمُؤْقِنِينَ، وَاجْتَمَعَ فِي جِوارِكَ مَعَ

و چون یقین کندگان از تو بترسم و در جوار رحمت

الْمُؤْمِنِينَ، اللَّهُمَّ وَمَنْ أَرَادَنِي بِسُوءِ فَارِدَهُ،

با مؤمنان در یکجا گرد آیم خدایا هر که بد مرا خواهد بدلش را بخواه

وَمَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ، وَاجْعَلْنِي مِنْ أَحْسَنِ

و هر که به من مکر کند به مکر خویش دچارش کن

عَبِيدِكَ نَصِيبًا عِنْدَكَ، وَاقْرَبِهِمْ مَنْزِلَةً

و نصیبیم را پیش خود بهتر از دیگر بندگانست قرار ده و منزلتم را نزد خود نزدیکتر

مِنْكَ، وَآخْصِهِمْ زُلْفَةً لَدَيْكَ، فَإِنَّهُ لَا يُنَالُ

از ایشان کن و رتبه ام را در پیشگاهت مخصوص تر از دیگران گردان که براستی

ذِلِكَ الْأَبْفَضِلَكَ، وَجُدْ لِي بِجُودِكَ، وَاغْطِفْ

جز به فضل توکسی به این مقام نرسد و به جود و بخشش خود به من جود کن و به مجد

آنتَ أَهْلُهُ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَالْأَئِمَّةَ

تو شایسته آنی و درود خدا بر پیامبر و پیشوایان

الْمَيَامِينَ، مِنْ أَلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًاً

با برکت از خاندانش و سلام فراوان.

صلوات‌الله

فَضْلِكَ رَجَائِي، وَأَكْفِنِي شَرَّ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ

قطع منما و شر دشمنام را از جن و انس کفایت فرماد

مِنْ أَعْدَائِي، يَا سَرِيعَ الرِّضَا، إِغْفِرْ لِمَنْ

ای خدای زودگذر بیامز کسی را که جز دعا چیزی ندارد

لَا يَمْلِكُ إِلَّا الدُّعَاءَ، فَإِنَّكَ فَعَالٌ لِمَا تَشَاءُ

که براستی تو هر چه را بخواهی انجام دهی

يَا مَنِ اسْمُهُ دَوَاءُ وَذِكْرُهُ شِفَاءُ، وَطَاعَتُهُ

ای کسی که نامشدوا است و یادش شفاء است و طاعت شد

غَنِّيٌّ، إِرْحَمْ مَنْ رَأَسْ مَالِهِ الرَّجَاءُ، وَسِلَاحُهُ

توانگری است ترحم فرمابر کسی که سرمایه‌اش امید و ساز و برگش

الْبُكَاءُ، يَا سَابِغَ النِّعَمِ، يَا دَافِعَ النَّقَمِ، يَا نُورَ

گریه و زاری است ای تمام دهنده نعمتها و ای برطرف کننده گرفتاریها ای روشنی

الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلْمِ، يَا عَالِمًا لَا يُعَلَّمُ،

وحشت‌زدگان در تاریکیها ای دانایی بی معلم

صَلٌّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَفْعَلْ بِي مَا

درود فرست بر محمد و آل محمد و انجام ده درباره من آنچه را که

يَخْفِي عَلَيْكَ أَمْرُ مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ وَمَا أُرِيدُ

و سرانجام کار و سرمنزل من بر تو روشن است و نیز آنچه را می خواهم

أَنْ أُبْدِي بِهِ مِنْ مَنْطِقِي وَأَتَفَوَّهُ بِهِ مِنْ طَلِبَتِي

از گفتارم بدان لب گشایم و آن طلبی را که می خواهم به زبان آرم

وَأَرْجُوهُ لِعَاقِبَتِي وَقَدْ جَرَتْ مَقَادِيرُكَ عَلَىَّ

و امید آن را برای سرانجام کارم دارم،

يَا سَيِّدي فِيمَا يَكُونُ مِنِّي إِلَىَّ آخِرِ عُمْري

ای آقای من مقدرات تو بر من جاری گشته در آنچه از من تا آخر عمر سرزنش چه

مِنْ سَرِيرَتِي وَعَلَانِيتي وَبِيَدِكَ لَا بِيَدِ غَيْرِكَ

از کارهای پنهانم و چه آشکارم و بدست تو است نه به دست دیگری

زِيَادَتِي وَنَقْصِي وَنَفْعِي وَضَرِّي إِلَهِي إِنْ

کم و زیاد شدن و سود و زیان من خدایا اگر

حَرَمْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْزُقُنِي وَإِنْ خَذَلْتَنِي

توام محروم کنی پس کیست که روزیم دهد و اگر تو خوارم کنی

فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُنِي إِلَهِي أَعُوذُ بِكَ مِنَ

پس کیست که یاریم دهد خدایا پناه برم به تو از

نهم: مناجات شعبانیه

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْمَعْ

خداها درود فرست بر محمد و آل محمد و بشنو

دُعَائِي إِذَا دَعَوْتُكَ وَأَسْمَعْ نِدَائِي إِذَا نَادَيْتُكَ

دعایم را هنگامی که تو را خوانم و بشنو صدایم را

وَأَقْبِلْ عَلَىَّ إِذَا نَاجَيْتُكَ فَقَدْ هَرَبْتُ إِلَيْكَ

هرگاه تو را صدا زنم و رو به من کن هرگاه با تو

وَوَقَفْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ مُسْتَكِبًا لَكَ مُتَضَرِّعًا

راز گویم زیرا من به سوی تو گریختم و پیش رویت ایستادم در حال

إِلَيْكَ رَاجِيًّا لِمَا لَدَيْكَ ثَوَابِي وَتَعْلُمُ مَا فِي

بیچارگی و فروتنی به درگاهت و امیدوارم ثوابم را که در

نَفْسِي وَتَخْبُرُ حَاجَتِي وَتَعْرِفُ ضَمِيرِي وَلَا

پیش تو است و تو آنچه را من در دل دارم می دانی و حاجتم را آگاهی و از نهادم باخبری

جُرْتُ عَلَى نَفْسِي فِي النَّظَرِ لَهَا فَلَهَا الْوَيْلُ

خویشن ستم کردم در آن توجهی که بدان کردم پس وای بر او

إِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَهَا إِلَهِي لَمْ يَزَلْ بِرُّكَ عَلَى أَيَّامِ

اگر نیامزیش خدایا پیوسته در دوران زندگی نیکی تو

حَيْوَتِي فَلَا تَقْطَعْ بِرَّكَ عَنِّي فِي مَمَاتِي

بر من می‌رسد پس نیکیت رادر هنگام مرگ نیز از من مگیر

إِلَهِي كَيْفَ آيَسُ مِنْ حُسْنِ نَظَرِكَ لِي بَعْدَ

خدایا من چگونه مایوس شوم از اینکه پس از

مَمَاتِي وَأَنْتَ لَمْ تُوَلِّنِي إِلَّا الْجَمِيلَ فِي

مرگ مورد حسن نظر تو واقع گردم در صورتی که در دوران زندگیم

حَيْوَتِي إِلَهِي تَوَلَّ مِنْ أَمْرِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ

جز به نیکی سرپرستیم نکردن خدایا سرپرستی کن کار مرا چنانچه تو شایسته آنی

وَعْدُ عَلَى بِفَضْلِكَ عَلَى مُذْنِبٍ قَدْ غَمَرَهُ

و توجه کن بر من به فضل خویش که همچون گنهکاری هستم

جَهْلُهُ إِلَهِي قَدْ سَتَرْتَ عَلَى دُنُوبًا فِي الدُّنْيَا

که نادانیش سراپا او را فراگرفته خدایا براستی تو گناهانی را در دنیا

غَضِيبَ وَحُلُولِ سَخَطِكَ إِلَهِي إِنْ كُنْتُ غَيْرَ

خشمت و فرو ریختن عذابت خدایا اگر من شایستگی

مُسْتَأْهِلٍ لِرَحْمَتِكَ فَآنَتْ أَهْلُ أَنْ تَجُودَ عَلَىَ

رحمت تو را ندارم ولی تو شایسته آنی که از زیاده بخشت

بِفَضْلِ سِعَتِكَ إِلَهِي كَانَى بِنَفْسِي وَاقِفَةُ بَيْنَ

به من احسان کنی خدایا خود را چنان می‌نگرم که گویا در برایرت ایستاده

يَدِيَكَ وَقَدْ أَظَلَّهَا حُسْنُ تَوْكِلِي عَلَيْكَ فَقُلْتَ

و آن توکل نیکوبی که بر تو دارم بر سر من سایه افکنده و تو نیز آنچه را

مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَتَغْمَدْتَنِي بِعَفْوِكَ إِلَهِي إِنْ

شایسته آنی درباره من فرموده و مرا در سرایرده عفو خویش پوشاندهای خدایا اگر

عَفْوَتَ فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِذِلِكَ وَإِنْ كَانَ قَدْ دَنَا

پگذری پس کیست که از تو بدین کار سزاوارتر باشد و اگر

أَجَلِي وَلَمْ يُدْنِي مِنْكَ عَمَلِي فَقَدْ جَعَلْتُ

مرگم نزدیک شده و عملم مرا به تو نزدیک نکرده من به ناچار قرار می‌دهم

الْإِقْرَارَ بِالذَّنْبِ إِلَيْكَ وَسِلْتَيِ إِلَهِي قَدْ

اقرار به گناه را وسیله خویش به درگاهات خدایا من بر

إِلَهِي لَا تَرُدْ حَاجَتِي وَلَا تُخَيِّبْ طَمَعِي وَلَا

کنند خدایا حاجتم را بازمگردان و طمعم را به نومیدی مکشان

تَقْطَعْ مِنْكَ رَجَائِي وَأَمْلَى إِلَهِي لَوْ أَرَدْتَ

و امید و آرزویم را از درگاهت قطع مفرما خدایا اگر خواری

هَوَانِي لَمْ تَهْدِنِي وَلَوْ أَرَدْتَ فَضِّيَحَتِي لَمْ

مرا خواسته بودی راهنماییم نمیکردی و اگر رسواییم را می خواستی تندرستیم

تُعَافِنِي إِلَهِي مَا أَظْنَنَكَ تَرُدْنِي فِي حَاجَةٍ قَدْ

نمی دادی خدایا گمان ندارم که مرا بازگردانی در مورد حاجتی که

أَفْنَيْتُ عُمْرِي فِي طَلَبِهَا مِنْكَ إِلَهِي فَلَكَ

عمر خویش را در خواستن آن از تو سپری کردم خدایا ستایش

الْحَمْدُ أَبَدًا أَبَدًا دَائِمًا سَرْمَدًا يَزِيدُ وَلَا يَبْيَدُ

خاص تو است ستایش ابدی جاویدان همیشگی که فزون شود ولی کم نگردد بدان نحو

كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضِي إِلَهِي إِنْ أَخَذْتَنِي بِحُرْمِي

که دوستداری و خوشنود شوی خدایا اگر مرا به جنایتم مأخذ داری

أَخَذْتُكَ بِعَفْوِكَ وَإِنْ أَخَذْتَنِي بِذُنُوبِي أَخَذْتُكَ

من هم تو را به عفت بگیرم و اگر به گناهم بگیری من هم

وَأَنَا أَحْوَجُ إِلَى سَتِيرِهَا عَلَى مِنْكَ فِي الْآخِرِي

بر من پوشاندی که من به پوشاندن آنها در آخرت محتاج ترم (در دنیا پوشاندی)

إِذْ لَمْ تُظْهِرْهَا لِأَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

با اینکه آشکارش نکردی برای هیچیک از بندگان شایسته ات

فَلَا تُفْضَحْنِي يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَى رُؤُسِ الْأَشْهَادِ

ای خدا پس در روز قیامت در برابر دیدگان مردم مرا رسوا مکن

إِلَهِي جُودُكَ بَسَطَ أَمْلَى وَعَفْوُكَ أَفْضَلُ مِنْ

خدایا جود و بخششت آرزویم را گستاخ کرده و گذشت تو برتر است

عَمَلِي إِلَهِي فَسْرَنِي بِلِقَاءِكَ يَوْمَ تَقْضِي

از عمل من خدایا مرا در آن روزی

فِيهِ بَيْنَ عِبَادِكَ إِلَهِي اعْتِذَارِي إِلَيْكَ اعْتِذَارُ

که میان بندگان داوری کنی به دیدارت مسرور ساز خدایا عذرخواهی

مَنْ لَمْ يَسْتَغْنِ عَنْ قَبُولِ عَذْرِهِ فَاقْبِلْ

من به درگاهت عذرخواهی کسی است که بی نیاز نشده از پذیرفت

عُذْرِي يَا أَكْرَمَ مَنِ اعْتَذَرَ إِلَيْهِ الْمُسْبِئُونَ

عذرش پس عذر مرا پذیر ای بزرگوارترین کسی که گنهکاران به درگاهش معذرت خواهی

آیامِ اغْتِرَارِي بِكَ وَرُكُونِي إِلَى سَبِيلِ

در آن روزگاری که به کرم تو مغور بودم و به راه خشم

سَخَطِكَ إِلَهِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ قَائِمُ

تو متمایل گشته بودم خدایا من بنده تو و فرزند بنده توام که

بَيْنَ يَدِيكَ مُتَوَسِّلٌ بِكَرَمِكَ إِلَيْكَ إِلَهِي أَنَا

در برابرت ایستاده و به وسیله کرم تو به درگاهت توسل جویم خدایا من

عَبْدُ اَتَنَصَّلُ إِلَيْكَ مِمَّا كُنْتُ أُواجِهُكَ بِهِ مِنْ

بندهای هستم که می‌خواهم از آودگی آنچه بدان با تو روپروردشدم

قِلَّةُ اسْتِحْيَايِي مِنْ نَظَرِكَ وَأَطْلُبُ الْعَفْوَ مِنْكَ

از بی‌حیایی خودم در پیش روی تو خود را پاک سازم و از تو گذشت می‌خواهم

إِذْ الْعَفْوُ نَعْتُ لِكَرَمِكَ إِلَهِي لَمْ يَكُنْ لِي حَوْلُ

زیرا گذشت وصف شناسای کرم تو است خدایا من آن نیروی که بتوانم

فَانْتَقَلَ بِهِ عَنْ مَعْصِيَتِكَ إِلَّا فِي وَقْتٍ

بوسیله آن خود را از نافرمانیت منتقل سازم ندارم مگر در آن وقت

آيْقَنْتَنِي لِمَحَبَّتِكَ وَكَمَا أَرَدْتَ أَنْ أَكُونَ كُنْتُ

که تو برای دوستیت بیدارم کنی و آن طور که خواهی باشم پس تو را

بِمَغْفِرَتِكَ وَإِنْ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ أَعْلَمْتُ أَهْلَهَا

تو را به آمرزشت بگیرم و اگر به دوزخم ببری بدوزخیان

آنِي أَحِبُّكَ إِلَهِي إِنْ كَانَ صَغِيرٌ فِي جَنْبِ

اعلام می‌کنم که من تو را دوست دارم خدایا اگر عمل من در جنب

طَاعَتِكَ عَمَلِي فَقَدْ كَبَرَ فِي جَنْبِ رَجَائِكَ

اطاعت تو کوچک است ولی آرزویم در کنار امید تو

أَمْلَى إِلَهِي كَيْفَ آنَقَلِبُ مِنْ عِنْدِكَ بِالْخَيْبَةِ

بزرگ است خدایا چگونه من از پیش تو محروم

مَحْرُومًاً وَقَدْ كَانَ حُسْنُ ظَنِّي بِجُودِكَ أَنْ

برگردم با اینکه چنان حسن ظنی من به جود و بخشش داشتم

تَقْلِبَنِي بِالنَّجَاهَةِ مَرْحُومًا إِلَهِي وَقَدْ أَفْنَيْتُ

که مرا مورد رحمت خوبیش قرار داده با نجات بازم خواهی گرداند خدایا

عُمْرِي فِي شِرَّةِ السَّهْوِ عَنْكَ وَأَبْلَيْتُ شَبَابِي

من عمرم را در حرص غفلت از تو سپری کردم و جوانیم را

فِي سَكْرَةِ التَّبَاعُدِ مِنْكَ إِلَهِي فَلَمْ أَسْتَيْقِظُ

در مسنتی دوری از تو از بین بردم و از اینرو خدایا بیدار نشدم

لَاذِ بِكَ غَيْرُ مَخْدُولٍ وَمَنْ أَقْبَلَتْ عَلَيْهِ غَيْرُ

و کسی که به تو پناهنده شد خوار نیست و کسی که تو بسویش رو کنی بندة

مَمْلُوكٌ إِلَهِي إِنَّ مَنِ انتَهَجَ بِكَ لَمُسْتَنِپِرٌ

دیگری نخواهد بود خدایا براستی هرکس به تو راه جوید راهش روشن است

وَإِنَّ مَنِ اعْتَصَمَ بِكَ لَمُسْتَجِرٌ وَقَدْ لُذْتُ بِكَ

و هر که به تو پناه جوید پناه دارد و من ای خدا به تو پناه

يَا إِلَهِي فَلَا تُخِيِّبْ ظَنِّي مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا

آوردهام پس گمانی را که به رحمت دارم نماید

تَحْجُبْنِي عَنْ رَأْفَتِكَ إِلَهِي أَقِمْنِي فِي أَهْلِ

مکن و از مهر خویش منعم مکن خدایا جای مرا در میان دوستداران

وَلَا يَتِكَ مُقَامَ مَنْ رَجَأَ الزَّيَادَةَ مِنْ مَحَبَّتِكَ

جائی آن دسته از ایشان قرار ده که امید افزایش دوستیت را دارند

إِلَهِي وَأَلْهِمْنِي وَلَهَا بِذِكْرِكَ إِلَى ذِكْرِكَ

خدایا در دلم انداز شیدایی و شیفتگی ذکر خود را پیاپی و همتمن

وَهِمَّتِي فِي رَوْحِ نَجَاحِ أَسْمَائِكَ وَمَحَلِّ

رادرن شساط فیروز شدن اسمائی و محل قدست قرار ده

فَشَكَرْتُكَ بِإِذْخَالِي فِي كَرَمِكَ وَلِتَطْهِيرِ

سپاس گویم که مرادر کرم خویش داخل کردی

قَلْبِي مِنْ أَوْسَاخِ الْغَفْلَةِ عَنْكَ إِلَهِي أَنْظُرْ إِلَيَّ

و دلم را از چرکیهای بی خبری و غفلت از خویش پاکیزه ساختی خدایا به من بنگر

نَظَرَ مَنْ نَادَيْتَهُ فَأَجَابَكَ وَأَسْتَعْمَلْتَهُ

نگریستن کسی که او را خواندهای و او پاسخت داده

بِمَعْوَنِتِكَ فَأَطَاعَكَ يَا قَرِيبًا لَا يَبْعُدُ عَنِ

و به یاری خویش به کارش و اداشتهای و فرمانبریت کرده ای نزدیکی که دور نگردی

الْمُغْتَرِّ بِهِ وَيَا جَوَادًا لَا يَبْخُلُ عَمَّنْ رَجَأَ ثَوَابَهُ

از آن کس که بدو مغروگ شته و ای بخشندهای که بخل نورزد از آنکس که امید نیکیش

إِلَهِي هَبْ لِي قَلْبًا يُدْنِيْهِ مِنْكَ شَوْقُهُ وَلِسَانًاً

دارد خدایا دلی به من بدنه که اشتیاقش به تو موجب نزدیکیش به تو گردد و زبانی

يُرْفَعُ إِلَيْكَ صِدْقَهُ وَنَظَرًا يُقَرِّبُهُ مِنْكَ حَقَّهُ

که صدق گفتارش بسوی تو بالا آید و نظر حقیقت بینی که همان حقیقتش او را به تو

إِلَهِي إِنَّ مَنْ تَعَرَّفَ بِكَ غَيْرُ مَجْهُولٍ وَمَنْ

نزدیک گرداند خدایا کسی که بوسیله تو شناخته شد گمنام نیست

حُجَّبَ النُّورِ فَتَصِلَ إِلَى مَعْدِنِ الْعَظَمَةِ

پرده‌های نور را پاره کند و به مخزن اصلی بزرگی

وَتَصِيرَ أَرْوَاحُنَا مُعَلَّقَةً بِعِزٍّ قُدْسِكَ إِلَهِي

و عظمت بررس و ارواح ما آویخته به عزت مقدس گردد خدایا قرارم ده

وَاجْعَلْنِي مِمْنَ نَادِيَتَهُ فَاجْبَكَ وَلَا حَظْتَهُ

از کسانی که او را خواندی و پاسخ داد و در معرض توجه قرارش دادی

فَصَعِقَ لِجَلَالِكَ فَنَاجَيْتَهُ سِرًا وَعَمِيلَ لَكَ

و او در برابر جلال تو مدهوش گشت و از این رو در پنهانی با او به راز گویی پرداختی

جَهْرًا إِلَهِي لَمْ أُسْلِطْ عَلَى حُسْنِ ظَنِّي قُنُوطَ

ولی او آشکارا برایت کار کرد خدایا به خوش بینی من نامیدی را مسلط مکن

الْأَيَّسِ وَلَا انْقَطَاعَ رَجَائِي مِنْ جَمِيلِ كَرَمِكَ

و امیدم را که به کرم نیکویت دارم قطع مکن

إِلَهِي إِنْ كَانَتِ الْخَطَايَا قَدْ أَسْقَطَتْنِي لَدَيْكَ

خدایا اگر خطایم مرا از نظرت انداخته پس بدان

فَاصْفَحْ عَنِي بِحُسْنِ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ إِلَهِي إِنْ

اعتماد خوبی که به تو دارم از من درگذر خدایا

قُدْسِكَ إِلَهِي بِكَ عَلَيْكَ إِلَّا الْحَقْتَنِي بِمَحَلٌ

خدایا به حق خودت بر خودت سوگند که مرا به محل فرمانبرداریت

أَهْلِ طَاعَتِكَ وَالْمُثْوَى الصَّالِحِ مِنْ مَرْضَاتِكَ

و جایگاه شایسته‌ای از قام خشنودیت بررسانی

فَإِنِّي لَا أَقْدِرُ لِنَفْسِي دَفْعاً وَلَا أَمْلِكُ لَهَا نَفْعاً

زیرا که من قادر بر دفع چیزی از خود نیستم و مالک سودی

إِلَهِي أَنَا عَبْدُكَ الْضَّعِيفُ الْمُذْنِبُ وَمَمْلُوكُكَ

هم برایش نیستم خدایا من بندۀ ناتوان گنهرکار تو و مملوک زاری و توبه کننده

الْمُنِيبُ فَلَا تَجْعَلْنِي مِمْنَ صَرَفْتَ عَنْهُ

بـه درگـاهـت هـسـتم پـس مـرا در زـمرةـ کـسانـی کـه روـی اـز

وَجْهَكَ وَحَجَبَهُ سَهْوَهُ عَنْ عَفْوِكَ إِلَهِي هَبْ

آنها گرداندی و غفلتشان مانع از گذشت تو گشته قرارم مده خدایا بریدن

لِي كَمَالَ الْإِنْقِطَاعِ إِلَيْكَ وَأَنِيرَ أَبْصَارَ قُلُوبِنَا

کـامـلـی اـز خـلقـ بـسوـی خـودـ بهـ منـ عنـایـتـ کـنـ وـ دـیدـهـهـایـ دـلـمانـ رـاـ بهـ

بِضِيَاءِ نَظَرِهَا إِلَيْكَ حَتَّى تَخْرِقَ أَبْصَارُ الْقُلُوبِ

نـورـ تـوجـهـشـانـ بـهـ سـوـی خـودـ روـشنـ گـرـدانـ تـاـ دـیدـهـهـایـ دـلـ

يُدِيمُ ذَكْرَكَ وَلَا وَيَنْقُضُ عَهْدَكَ وَلَا يَغْفُلُ عَنْ

به یاد تواند و پیمانت را نمی‌شکند و از شکر تو غافل نشوند و

شُكْرِكَ وَلَا يَسْتَخِفُ بِأَمْرِكَ إِلَهِي وَالْحَقْنِي

دستور تو را سبک نشمارند خدایا برسان مرا

بِنُورِ عِزْكَ الْإِبْهَجِ فَاكُونَ لَكَ عَارِفًا وَعَنْ

به نور درخشان عزت تا عارف به ذات باشم و از غیر تو

سِوَاكَ مُنْحَرِفًا وَمِنْكَ خَائِفًا مُرَاقِبًا يَا

روگردان باشم و از تو ترسان و نگران باشم ای صاحب

ذَالْجَلَلِ وَالْأَكْرَامِ وَصَلَى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جلالت و بزرگواری و درود خدا بر محمد

رَسُولِهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا

پیامبرش و بر آل پاکش باد و سلام بسیار بر ایشان باد

حَطَّتِنِي الذُّنُوبُ مِنْ مَكَارِمِ لُطْفِكَ فَقَدْ

اگر گناهانم بواسطه بزرگواریهای لطفت مرا بی‌قدار ساخته ولی در

نَبَّهَنِي الْيَقِنُ إِلَى كَرَمِ عَطْفِكَ إِلَهِي إِنْ

عوض یقین به بزرگ توجه تو مرا هشیار کرده خدایا اگر

آنَمَتِنِي الْغَفَلَةُ عَنِ الإِسْتِعْدَادِ لِلِّقَائِكَ

بی‌خبری از آماده شدن برای دیدارت مرا به خواب فرو برده ولی

فَقَدْ نَبَّهَنِي الْمَعْرِفَةُ بِكَرَمِ آلَائِكَ إِلَهِي إِنْ

در عوض معرفت به بزرگ نعمتهايت مرا بسیار کرده خدایا اگر

دَعَانِي إِلَى النَّارِ عَظِيمُ عِقَابِكَ فَقَدْ دَعَانِي

بزرگ کیفرت مرا به دوزخ می‌خواند ولی در مقابل پاداش فراوانست

إِلَى الْجَنَّةِ جَزِيلُ ثَوَابِكَ إِلَهِي فَلَكَ أَسْئَلُ

مرا به بهشت دعوت می‌کند خدایا پس از تو خواههم

وَالَّيْكَ أَبْتَهِلُ وَأَرْغَبُ وَأَسْئَلُكَ أَنْ تُصَلِّي

و بسوی تو زاری کنم و بگرایم و از تو خواههم که درود فرستی

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآنْ تَجْعَلْنِي مِمَّنْ

بر محمد و آل محمد و مرا از کسانی قرارم دهی که پیوسته

وَالْخَفِيَّاتِ وَيَا مَنْ لَا تَخْفِي عَلَيْهِ خَوَاطِرُ

و نهان و ای که بر او پنهان نماند اندیشه هایی که در دلها افتاد

الْأَوْهَامِ وَتَصْرُّفُ الْخَطَرَاتِ يَا رَبَّ الْخَلَاقِ

و تصرف کردن آن خاطرات ای پروردگار خلائق

وَالْبَرِيَّاتِ يَا مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ الْأَرَضِينَ

و آفریدگان ای که مملکوت زمینها

وَالسَّمَوَاتِ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَمْتُ إِلَيْكَ

و آسمانها بددست او است تویی خدایی که معبدی جز تو نیست بسویت

إِلَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَيَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اجْعَلْنِي فِي

توسل جویم به کلمه «لا اله الا انت» پس ای خدایی که معبدی جز تو نیست

هِذِهِ اللَّيْلَةِ مِمَّنْ نَظَرْتَ إِلَيْهِ فَرَحِمْتَهُ

پکردن مرا در این شب از کسانی که بسویش نگریسته و مورد رحم

وَسَمِعْتَ دُعَائَهُ فَاجْبَتَهُ وَعَلِمْتَ اسْتِقْالَتَهُ

خویش قرارش داده و دعایش شنیده و اجابت کرده و پشیمانیش را دانسته

فَاقْلَتَهُ وَتَجَوَّزَتْ عَنْ سَالِفِ خَطِيئَتِهِ

پس او را پذیرفته ای و از خطاها گذشته اش

دهم: ذکر تسبيحات اربعه

ذکر «سُبْحَانَ اللَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» را صد مرتبه بگوید.

بازدهم: دورکعت نماز در این شب

پس دو رکعت نمازگذار. بخوان در رکعت اول «حمد» و سوره «جحد» که قُلْ يا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ باشد و بخوان در رکعت دوم «حمد» و سوره «توحید» که قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ است پس چون سلام دادی بگو سُبْحَانَ اللَّهِ سی و سه مرتبه و الحمد لله سی و سه مرتبه و الله أکبر سی و چهار مرتبه پس بگو:

يَا مَنْ إِلَيْهِ مَلْجَأُ الْعِبَادِ فِي الْمُهِمَّاتِ وَإِلَيْهِ

ای که به سوی او است پناه بندگان در کارهای اندوه خیز و به سوی

يَفْرَغُ الْخَلْقُ فِي الْمُلْمَاتِ يَا عَالَمَ الْجَهْرِ

او پناه برند خلائق در پیش آمدهای ناگوار ای دانای آشکار

الْخَيْرَاتِ حَفْظُهُ وَاجْعَلْنِي مِمْنُ سَلِيمَ فَنِعْمَ

واز نیکیها بهره فراوان نصیب شو گشته و به گردانم از

وَفَازَ فَغَنِمَ وَأَكْفَنِي شَرَّ مَا أَسْلَفْتُ وَاعْصِمْنِي

آنانکه تندرست شده و متعم و رستگار و بهره مند گشته و کفايت کن

مِنَ الْأَزْدِيَادِ فِي مَعْصِيَتِكَ وَحَبْبُ الِّى

مرا از شر آنچه کرده ام و نگاهدار از افزودن در نافرمانیت و دوستگردن نزد

طَاعَتَكَ وَمَا يُقْرِبُنِي مِنْكَ وَيُزْلِفُنِي عِنْدَكَ

من فرمانبرداریت را و آنچه مرا به تو نزدیک و مقرب درگاهت گرداند

سَيِّدِي إِلَيْكَ يَلْجَأُ الْهَارِبُ وَمِنْكَ يَلْتَمِسُ

آقای من به سوی تو پناه آرد شخص گریز پای و از تو عاجزانه

الْطَّالِبُ وَعَلَى كَرَمِكَ يَعُوَّلُ الْمُسْتَقِيلُ التَّائِبُ

طلب کند جوینده و بر کرم تو تکیه کند شخص عذرخواه و توبه کننده

آدَبْتَ عِبَادَكَ بِالْتَّكَرْمِ وَأَنْتَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ

ادب کردن بندگان را به کرم ورزی به آنها و تو کریمترین کریمانی

وَأَمْرَتَ بِالْعَفْوِ عِبَادَكَ وَأَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

و تو خود به بندگان دستور گذشت دادی و خود امرزنده و مهرانی

وَعَظِيمٍ جَرِيرَتِهِ فَقَدِ اسْتَجَرْتُ بِكَ مِنْ

و گناه بزرگش در گذشته ای پس من از گناهاتم به تو پناهنده شده

ذُنُوبِي وَلَجَاتُ إِلَيْكَ فِي سَتْرِ عَيْوَبِي اللَّهُمَّ

و به تو ملتجم گشتهام در اینکه عیوبم را بپوشانی خدایا

فَجُدْ عَلَى بَكَرِمِكَ وَفَضْلِكَ وَاحْطُطْ خَطَايَايَ

پس جود کن بر من به کرم خود و فضلت و بریز خطاهای مرا

بِحِلْمِكَ وَعَفْوِكَ وَتَغْمَدْنِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ

به برداری و گذشت خویش و فراگیر مرا در این شب

إِسَابِغِ كَرَامَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ أَوْلِيَائِكَ

به فراوان کرم و بگردان مرا در این شب از آن دوستانت که

الَّذِينَ اجْتَبَيْتَهُمْ لِطَاعَتِكَ وَاخْتَرْتَهُمْ

آنان را برای طاعت خویش برگزیده

لِعِبَادِتِكَ وَجَعَلْتَهُمْ خَالِصَتِكَ وَصِفْوَاتِكَ

و برای پرستش انتخاب فرمودی و ایشان را جزء خاصان درگاه و برگزیدگان

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمْنُ سَعَدَ جَدُّهُ وَتَوَفَّ مِنَ

قراردادی خدایا بدار مرا از آن کسانی که کوششش به جایی رسیده

الرَّاحِمِينَ وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ اللَّهُمَّ

پس تو بی مهریانترین مهریان و کریمترین کریمان خدایا

وَأَخْصُصْنِي مِنْ كَرِمِكَ بِجَزِيلِ قِسْمِكَ وَأَعُوذُ

مرا مخصوص بدار از کرم خویش به بهره‌های فراوان و تقسیمهای

بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَاغْفِرْ لِي الذَّنْبَ الَّذِي

شایانت و از کیفر توبه عفت پناه می‌برم و بیامز برایم آن گناهی را

يَحْبِسُ عَلَى الْخُلُقَ وَيُضَيقُ عَلَى الرِّزْقَ

که عادت بد (مانند دروغ) را بر من حبس کند و روزی

حَتَّى أَقُومَ بِصَالِحِ رِضَاكَ وَأَنْعَمَ بِجَزِيلِ

را بر من تنگ سازد تا من به خوشنودی شایسته تو اقدام کنم

عَطَائِكَ وَأَسْعَدَ بِسَابِعَ نَعْمَائِكَ فَقَدْ لَدُتْ

و به عطای فراوانت متنعم گردم و به نعمتهای بسیارت خوشبخت شوم

بِحَرَمِكَ وَتَعَرَّضْتُ لِكَرِمِكَ وَاسْتَعَدْتُ بِعَفْوِكَ

زیرا من به آستان تو پناه آوردم و به کرم تو آویختم و به گذشت

مِنْ عُقُوبَتِكَ وَبِحَلْمِكَ مِنْ غَصِيلَ فَجُذْ بِمَا

تو پناه جستم از ترس کیفرت و به بردباریت پناه جستم از خشمت پس به من عطا کن

اللَّهُمَّ فَلَا تَحْرِمْنِي مَا رَجَوْتُ مِنْ كَرِمِكَ وَلَا

خدایا پس مرا از آنچه از کرمت امید دارم محروم مکن

تُؤْسِنِي مِنْ سَابِعِ نِعَمِكَ وَلَا تُخْبِنِي مِنْ

واز نعمتهای ریزانست مایوسم دار و از بهره‌های

جَزِيلِ قِسْمِكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ

فراوانت که در این شب برای فرمانبرداران مقرر داشته‌ای

وَاجْعَلْنِي فِي جُنَاحِ مِنْ شَرَارِ بَرِيَّتِكَ رَبِّ إِنْ

بهرهای مساوی و مرا در پناهگاه محکمی از آزار مخلوقات شرورت قرار ده پروردگارا

لَمْ أَكُنْ مِنْ أَهْلِ ذِلِكَ فَإِنَّتَ أَهْلُ الْكَرَمِ وَالْعَفْوِ

اگر من چنان شایستگی ندارم ولی تو شایسته کرم و گذشت و

وَالْمَغْفِرَةِ وَجَدْ عَلَىٰ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ لَا بِمَا

آمرزشی و فرو ریز بر من بدانچه تو شایسته آنی نه بدانچه

أَسْتَحِقُّهُ فَقَدْ حَسْنَ ظَنِي بِكَ وَتَحَقَّقَ رَجَائِي

من سزاوار آنم زیرا براستی گمان من نیک است و امیدم

لَكَ وَغَلِقْتُ نَفْسِي بِكَرِمِكَ فَإِنَّتَ أَرْحَمُ

درباره تو محکم شده و جانم به سر رشته کرم تو آویخته است

دوازهم: دعائی دیگر در این شب

إِلَهِي تَعَرَّضَ لَكَ فِي هَذَا اللَّيْلِ الْمُتَعَرِّضُونَ

خدایا خواهندگان در این شب به درگاه تو آمدند

وَقَصَدَكَ الْقَاصِدُونَ وَأَمَّلَ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ

و قاصدان تو را مقصد خویش قرار دادند و خواهشمندان فضل و نیکی تو را

الْطَّالِبُونَ وَلَكَ فِي هَذَا اللَّيْلِ نَفَحَاتٌ وَجَوَائِزٌ

آرزو کردند و تو در این شب بخششها و جوائز

وَعَطَايَا وَمَوَاهِبٌ تَمْنُنٌ بِهَا عَلَى مَنْ تَشَاءُ

و عطاها و بهرهها داری که به هر یک از بندگان بخواهی

مِنْ عِبَادِكَ وَتَمْنَعُهَا مَنْ لَمْ تَسْبِقْ لَهُ الْعِنَايَةُ

عطای خواهی کرد و از آن کس که عنایت تو نسبت به او سبقت نگرفته است

مِنْكَ وَهَا أَنَا ذَا عُبَيْدُكَ الْفَقِيرُ إِلَيْكَ الْمُؤْمِلُ

آن را باز داری و من اینک آن بندۀ کوچک و نیازمند درگاه تو و آرزومند

سَئَلْتُكَ وَأَنْلُ مَا تَمَسْتُ مِنْكَ أَسْأَلْكَ بِكَ لَا

آنچه را از تو خواستم و به من برسان آنچه را از تو خواهش کردم تو را به خودت سوگند

بِشَىٰءٍ هُوَ أَعْظَمُ مِنْكَ

دهم چون چیزی از تو بزرگتر نیست

پس به سجده‌می روی و می‌گوئی: یا رب (بیست مرتبه)، یا الله (هفت مرتبه)، لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ (هفت مرتبه)، ماشاء الله (ده مرتبه)، لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ (ده مرتبه)، پس صلوات می‌فرستی بر پیغمبر و آل او^{علیهم السلام} و می‌خواهی از خدا حاجت خود راکه به سبب این عمل اگر حاجت تو به تعدد قطرات باران باشد خداوند به کرم خود عطاکند.

أَذْعُوكَ كَمَا أَمْرَتَ فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَ

می خوانم چنانچه دستور فرمودی پس دعایم را مستجاب کن چنانکه وعده فرمودی

إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

که براستی تو خلف وعده نمی کنی

فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ فَإِنْ كُنْتَ يَا مَوْلَايَ

فضل و نیکی تو هس تم پس ای مولای من

تَفَضَّلتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ عَلَىٰ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ

اگر بنا داری در این شب بر کسی از خلق خویش تفضیل فرمایی

وَعْدَتَ عَلَيْهِ بِعَائِدَةٍ مِنْ عَطْفِكَ فَصَلِّ عَلَىٰ

و جایزه ای از روی مهر و عطفت به او بدھی پس درود فرست بر

مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

محمد و آل محمد آن پاکان پاکیزه برگردیده برتر

الْخَيْرِينَ الْفَاضِلِينَ وَجُدْ عَلَىٰ بِطَوْلِكَ

واز نعمت و نیکی خویش بر من نیز

وَمَعْرُوفَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ

لطاف فرمای پروردگار جهانیان و درود خدا بر

مُحَمَّدٌ خَاتَمُ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ

محمد خاتم پیغمبران و برآل پاکش و تحيت

تَسْلِيمًا إِنَّ اللَّهَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ إِنِّي

فراوان که همانا خداوند ستوده و بزرگوار است خدایا من تو را

يَا حَسَنَ التَّجَاوِرِ يَا عَوْنَ الْضَّعَفَاءِ يَا كَنْزَ

ای نیکو در گذر ای یار ناتوانان ای گنج بی نوایان ای بزرگ

الْفُقَرَاءِ يَا عَظِيمَ الرِّجَاءِ يَا مُنْقِذَ الْغَرْقَى

امید من ای نجات‌دهنده غیریان

يَا مُنْجِي الْهَلْكَى يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ

ای رهاننده هلاک‌شدگان ای احسان کننده ای نیکوکار ای نعمت‌بخش

يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ أَنْتَ الَّذِي سَجَدَ لَكَ سَوَادُ

ای زیاده‌بخش توبی که سجده (وضوع) کرد برایت

اللَّيْلِ وَتُورُ النَّهَارِ وَضَوْءُ الْقَمَرِ وَشُعَاعُ

سیاهی شب و روشنی روز و تابش ماه و پرتو

الشَّمْسِ وَحَفِيفُ الشَّجَرِ وَدَوِيُّ الْمَاءِ يَا اللَّهُ

خوشید و صدای درخت و صدای مخصوص آب ای خدا

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ

ای خدا ای خدا معبدی نیست جز تو خدای یگانه ای که شریکی

لَكَ يَا رَبَّاهُ يَا اللَّهُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

برایت نیست پروردگارا ای خدا درود فرست بر محمد وآل

سیزدهم: دعای فرج از آفات

نوزده حرف که اسباب فرج است برای داعی آن از آفات، تعلیم کرده آن را

حضرت رسول خدا به امیرالمؤمنین (صلوات الله عليهما و آلهما) و نقل

کرده آن را شیخ صدوq در کتاب «حصل» در ابواب تسعه عشَر، فرموده

می‌گوئی:

يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ وَ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ

ای تکیه‌گاه کسی که تکیه‌گاه ندارد ای ذخیره کسی که ذخیره ندارد

لَهُ وَيَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ وَيَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ

و ای پشتیبان کسی که پشتیبان ندارد و ای پناه کسی که پناهی ندارد

لَهُ وَيَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ وَيَا كَنْزَ مَنْ لَا

و ای دادرس کسی که دادرس ندارد و ای گنج آن کس

كَنْزَ لَهُ وَيَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ

که گنجی ندارد و ای عزت آن کس که عزتی ندارد ای بزرگوار گذشت

چهاردهم: نماز جناب علی‌الله‌جعفر طیار در روز جمعه

ابن فضال گوید: از امام رضا علی‌الله‌جعفر طیار در مورد شب نیمه شعبان سؤال کرد، فرمودند: شب رهایی از آتش و بخشش گناهان کبیره است، عرض کردم: آیا اضافه بر سایر شبها نماز دیگری دارد؟ حضرت فرمودند: نماز خاصی ندارد، ولی اگر دوست داری در آن شب عمل مستحبی بجا آوری، نماز علی‌الله‌جعفر طیار بخوان، و ذکر خدا واستغفار و دعا بسیار انجام بده، زیرا پدرم می‌فرمود: دعا در آن شب مستجاب است.^(۱) و آن چهار رکعت است به دو تشهد و دو سلام در رکعت اول بعد از سوره «حمد» «إِذَا زُلْزَلتْ» می‌خواند و در رکعت دوم سوره «وَالْعَادِيَاتِ» و در رکعت سوم «إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ» و در رکعت چهارم «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» و در هر رکعت بعد از فراغ از قرائت پانزده مرتبه می‌گوید «سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ» و در رکوع همین تسبیحات را ده مرتبه می‌گوید و چون سر از رکوع برمی‌دارد ده مرتبه و در سجده اول ده مرتبه و بعد از سر برداشتن

۱- عيون أخبار الرضا - ترجمه غفاری و مستغیب، ج ۱، ص: ۵۹۳.

مُحَمَّدٍ وَفَعَلْ بِنَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ.

حمد و انجام ده درباره ما آنچه را تو شایسته آنی.

إِلَّهُمَّ افْعُلْ بِنَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ.

خدایا با من چنین و جنان کن (به جای کذا و کذا) حاجت خود را بخواه.

پس به درستی که از جای خود بر نخواهی خاست که مستجاب می‌شود انشاء الله تعالی .

آسْئَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزٌّ مِنْ عَرْشِكَ وَ مُنْتَهَى

تو می خواهم به حق آنچه موجب عزت عرش تو گشته و به حق منتهای

الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَ اسْمِكَ الْأَعْظَمِ

رحمت از کتاب تو و اسم اعظم و کلمات تامهات (اسماء حسنی

وَ كَلِمَاتِكَ التَّامَةِ الَّتِي تَمَّتْ صِدْقَاً وَ عَدْلًا

با کتابهای منزله یا غیر آن) که از نظر راستی و عدالت به حد کمال رسیده

صَلٌّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ افْعُلْ بِي كَذَا

درود فرست بر محمد و خاندانش و درباره من چنین

وَكَذَا

و چنان کن.

ده مرتبه و در سجده دوم ده مرتبه و بعد از سربرداشت پیش از آنکه برخیزد ده مرتبه. در هر چهار رکعت چنین می کند که مجموع سیصد مرتبه شود. شیخ کلینی از ابوسعید مدائی روایت کرده که حضرت صادق علیہ السلام به من فرمود: آیا تعليم نکنم تو را چیزی که بگوئی آن رادر نماز جعفر؟ گفت: بلی، تعليم فرما. فرمود: چون در سجده آخر چهار رکعت نماز رسیدی و از تسبيحات فارغ شدی بگو:

سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْعِزَّ وَالْوَقَارَ سُبْحَانَ مَنْ

منزه است آنکس که لباس عزت و وقار به بر دارد منزه است

تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَ تَكَرَّمَ بِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا

آنکه مجد و بزرگیش فراگرفته و بدان گرامی باشد منزه است آنکه جز

يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَ مَنْ أَحَصَى

برای او تسبيح سزاوار نیست منزه آنکه علمش همه چیز را احصاء

كُلُّشَيْءٍ عِلْمُهُ سُبْحَانَ ذِي الْمَنْ وَ النَّعْمِ

کرده منزه است خدای صاحب فضل و نعمت

سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَ الْكَرَمِ اللَّهُمَّ إِنِّي

منزه است خدای صاحب کرم و قدرت خدای از

بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ

و پناه می‌برم به رحمت از عذابت و پناه می‌برم به خوشنودیت

سَخَطِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ جَلَّ ثَناؤكَ أَنْتَ كَمَا

از خشمت و پناه می‌برم به خودت از خودت مدح تو والا است ظ

آثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ^(۱)

و تو چنانی که خود ثانی خودکردهای و بالاتر از آنی که مردم گویند

- مصباح المتهجد، ص ۸۳۰؛ مصباح الزائر، ص ۳۱۲؛ بحار الانوار، ج ۹۸، ص ۴۰۹؛ وسائل الشيعة، ج ۸، ص ۱۰۷؛ مفاتیح الجنان؛ زاد المعاد، ص ۶۴؛ صحیفه مهدیه، ص ۱۴۹.. همین روایت از ابی محمد هارون بن موسی تلعکبری نیز نقل شده است. ر.ک: اقبالالاعمال، ج ۳، ص ۳۱۴؛ مصباح کفعی، ص ۵۴۱؛ مزار ابن مشهدی، ص ۴۰۴؛ کافی، ج ۳، ص ۴۶۹، ح ۷؛ تهذیب، ج ۳، ص ۱۸۵، ح ۴۱۹؛ بحار الانوار، ج ۹۸، ص ۴۰۸.

پانزدهم: چهار رکعت نماز در این شب

ابو یحیی صناعی و سی نفر از افراد مورد اطمینان نقل کرده‌اند که امام باقر و امام صادق علیهم السلام فرمودند: «هر گاه شب نیمه شعبان شد چهار رکعت نماز بخوان که در هر رکعت آن یک مرتبه سوره «حمد» و صد مرتبه سوره «توحید» قرائت شود، و پس از نماز بگو:

اللَّهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَقِيرٌ وَمِنْ عَذَابِكَ خَائِفٌ

خدایا من به درگاهت نیازمندم و از عذاب و شکنجهات ترسان

مُسْتَجِيرُ اللَّهِمَّ لَا تُبَدِّلْ إِسْمِي وَلَا تُغَيِّرْ

و پناهخواهم خدایا نامم را (از زمرة موحدان) عوض مکن و جسمم را

جِسْمِي وَلَا تَجْهَدْ بَلَائِي وَلَا تُشْمِتْ بِي

دگرگون مکن و آزمایشم را سخت مکن

أَعْذَّأَنِي أَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عِقَابِكَ وَأَعُوذُ

و دشمن شادم مفرما پناه می‌برم به عفت از کیفرت

وَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ حُجَّةٌ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَ خَاتَمٍ پَيْمَرًا وَ حَجَّتٍ پَرَوْدَگَار

الْمُنْتَجِبٌ فِي الْمِيقَاتِ الْمُصْطَفَى فِي الظَّلَالِ

جــهانیان بــرگزیده در روز عــهد و پــیمان انتخاب شــده در

الْمُطَهَّرٌ مِنْ كُلٍّ آفَةٌ الْبَرِّيٌّ مِنْ كُلٍّ عَيْبٌ

عالــم اشــباح و مــجردات پــاکــیزه از هــر آفت

الْمُؤْمَلٌ لِلنَّجَاةِ الْمُرْتَجَى لِلسَّفَاعَةِ الْمُفَوَّضِ

مبــای از هــر عــیب، نــجات از وــی آرزو شــود و اــمید شــفاقت به اوست

إِلَيْهِ دِينُ اللَّهِ أَلَّهُمَّ شَرِّفْ بُنْيَانَهُ وَ عَظِّمْ

آن کــس کــه دــین خــدا به او واگــذار شــده خــدایا پــایه و اــساس کــارش رــا

بُرْهَانَهُ وَ أَفْلَحْ حُجَّتَهُ وَ ارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَ أَضِئِ

برافــاز و بــرهان و منطقــش رــا عــظمــت دــه و حــجــتش رــا پــیروز گــردان و درــجهــاش رــا بلــند کــن

نُورَهُ وَ بَيْضُ وَ جَهَهُ وَ أَعْطِهِ الْفَضْلَ وَ الْفَضِيلَةَ

و تــابــان کــن نــورش رــا و ســفــید گــردان روــیش رــا برــتری و فــضیلت

وَ الْمَنْزِلَةَ وَ الْوَسِيلَةَ وَ الدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ

و مقــام و منــزلت و وســیله (بلــندترین درــجات بهــشت) و درــجه بلــند

شانزدهم: صدر رکعت نماز

صدر رکعت نماز در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره توحید بخواند.

هفدهم: شش رکعت نماز در این شب

شش رکعت نماز در هر رکعت بعد از حمد «یس» و «تبــارــک المــلــک» و «توــحــید» بخــواند.

هجدهم: دعای صلوات ضراب اصفهانی

صاحب مکیال المکارم درباره آن می‌گوید: «این دعای شریف از دعاهای مهمی است که سزاوار است انسان بر آن مداومت داشته باشد و در هر وقتی از اوقات و هر زمانی از زمان‌ها، به خواندن آن مواظبت کند. مخصوصاً اوقاتی که مخصوص مولای ما حضرت صاحب الزمان علیه السلام است؛ مانند شب و روز نیمه شعبان» و دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الْرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهریان

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ

خدایا درود فــرست بــر محمد آقــای رسولان

عَلَىٰ بْنِ الْحُسَيْنِ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ

علی بن الحسین میرزا مؤمنان و وارث (علم)

الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةٌ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى عَلَىٰ

پیغمبران و حجت پروردگار جهانیان و درود فرست بر

مُحَمَّدٌ بْنٌ عَلَىٰ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ

محمد بن علی امام مؤمنان و وارث (علم)

الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةٌ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى عَلَىٰ

پیغمبران و حجت پروردگار جهانیان و درود فرست بر

جَعْفَرٌ بْنٌ مُحَمَّدٌ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ

جعفر بن محمد امام مؤمنان و وارث (علم)

الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةٌ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى عَلَىٰ

پیغمبران و حجت پروردگار جهانیان و درود فرست بر

مُوسَىٰ بْنٌ جَعْفَرٌ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ

جعفر امام مؤمنان و وارث (علم)

الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةٌ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى عَلَىٰ

پیغمبران و حجت پروردگار جهانیان و درود فرست بر

وَ ابْعَثْتُهُ مَقَاماً مَحْمُوداً يَغْبِطُهُ بِهِ الْأَوْلَوْنَ

به او عطا کن و او را به مقام (شایسته) پسندیدهای برگزین

وَ الْأَخِرُونَ وَ صَلَّى عَلَىٰ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

که مورد غبطه گذشتگان و آیندگان باشد و درود فرست بر امیرمؤمنان

وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ قَائِدِ الْغُرْرِ الْمُحَجَّلِينَ وَ

وارث (علم) پیغمبران و پیشوای فیدرویان

سَيِّدِ الْوَصِيّينَ وَ حُجَّةٌ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى

آفای وصیان و حجت پروردگار جهانیان و درود فرست

عَلَىٰ الْحَسَنِ بْنِ عَلَىٰ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ

بر حسن بن علی رهبر مؤمنان و وارث (علم)

الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةٌ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى عَلَىٰ

پیغمبران و حجت پروردگار جهانیان و درود فرست

الْحُسَيْنِ بْنِ عَلَىٰ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ

بر حسین بن علی امام مؤمنان و وارث (علم) پیغمبران

الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةٌ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى عَلَىٰ

و حجت پروردگار جهانیان و درود فرست بر

الْخَلِفُ الْهَادِيُّ الْمَهْدِيُّ إِمَامُ الْمُؤْمِنِينَ

آن یادگار صالح راهنمای حضرت مهدی امام مؤمنان

وَ وَارِثُ الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وارث (علم) پیغمبران و حجت پروردگار جهانیان

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَئِمَّةَ

خدایا درود فرست بر محمد و خاندانش پیشوایان

الْهَادِيُّ الْعُلَمَاءُ الصَّادِقُونَ الْأَبْرَارُ الْمُتَّقِينَ

راهنما و دانشمندان و راستگویان و پرهیزکاران

دَعَائِيمِ دِينِكَ وَ أَرْكَانِ تَوْحِيدِكَ وَ تَرَاجِمَةَ

که ستونهای دین تو و پایه‌های محاکم توحید و مفسران

وَحْيِكَ وَ حُجَّجَكَ عَلَى خَلْقِكَ وَ خُلَفَائِكَ فِي

وحی تو و حجتهای تو بر تمام مخلوقات و جانشینانت که در

أَرْضِكَ الَّذِيْنَ اخْتَرْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَ اصْطَفَيْتَهُمْ

روی زمین هستند آنان که ایشان را برای خویش برگزیدی

عَلَى عِبَادِكَ وَ ارْتَضَيْتَهُمْ لِدِينِكَ

و برای بندگان استخاب کردی و برای دیانت پسندیدی

عَلِيٌّ بْنِ مُوسَى إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ

علی بن موسی امام مؤمنان و وارث (علم)

الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةُ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى عَلَى

پیغمبران و حجت پروردگار جهانیان و درود فرست بر

مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ

محمد بن علی امام مؤمنان و وارث (علم)

الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةُ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى عَلَى

پیغمبران و حجت پروردگار جهانیان و درود فرست بر

عَلِيٌّ بْنِ مُحَمَّدِ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ

علی بن محمد امام مؤمنان و وارث (علم)

الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةُ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى عَلَى

پیغمبران و حجت پروردگار جهانیان و درود فرست بر

الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ

حسن بن علی امام مؤمنان و وارث (علم)

الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةُ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى عَلَى

پیغمبران و حجت پروردگار جهانیان و درود فرست بر

غَيْرُكَ اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ الْمُحْبِي

شماره‌اش نتواند خدایا و درود فرست بر ولی خود و زنده کننده

سُنْتَكَ الْقَائِمِ بِأَمْرِكَ الدَّاعِي إِلَيْكَ الدَّلِيلِ

طريقت (آنکس که) به امرت قیام کند و بسویت بخواند و به راه

عَلَيْكَ حُجَّتَكَ عَلَى خَلْقِكَ وَخَلِيفَتَكَ فِي

تو دلالت کند حجت تو بر خلق و جانشینت

أَرْضِكَ وَشَاهِدِكَ عَلَى عِبَادِكَ اللَّهُمَّ أَعِزَّ

در زمین و گواهت بر بندهان خدایا یاریش را نیرومند

نَصْرَهُ وَمُدَّ فِي عُمْرِهِ وَزَيْنَ الْأَرْضَ بِطُولِ

و با شوکت کن و بر عمرش بیفزا و زمین را به طول

بَقَائِهِ اللَّهُمَّ اكْفِهِ بَغْيَ الْحَاسِدِينَ وَأَعْذُّهُ مِنْ

باقیش زیور بخش خدایا او را از ستم حسودان کفايت کن و از

شَرِّ الْكَائِدِينَ وَازْجُرْ عَنْهُ إِرَادَةَ الظَّالِمِينَ وَ

شر مکاران محفوظش کن و اراده ستمکاران را

خَلِصْهُ مِنْ أَيْدِي الْجَبَارِينَ اللَّهُمَّ أَعْطِهِ فِي

از او بگردان و از دست گردنشان خلاصش کن خدایا به او عطا کن

وَخَصَصْتَهُمْ بِمَعْرِفَتِكَ وَجَلَّتْهُمْ بِكَرَامَتِكَ

و به معرفت خویش مخصوصشان گرداندی و به کرامت

وَغَشَّيْتَهُمْ بِرَحْمَتِكَ وَرَبَّيْتَهُمْ بِنِعْمَتِكَ

جلالت و بر جستگیشان دادی و به رحمت آنها را پوشاندی و به نعمت

وَغَذَّيْتَهُمْ بِحِكْمَتِكَ وَأَلْبَسْتَهُمْ نُورَكَ

آنان را پروریدی و به حکمت غذایشان دادی و نورت را در برشان

وَرَفَعْتَهُمْ فِي مَلَكُوتِكَ وَحَفَّتَهُمْ بِمَلَائِكَتِكَ

کردی و در مملکوت خویش آنها را بالا بردی و به فرشتگان

وَشَرَّفْتَهُمْ بِنَبِيِّكَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ

گردآگردشان را پوشاندی و به پیامبرت ایشان را شرف بخشیدی - درود تو براو و آلس باد -

الَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلِيهِمْ صَلَاةً زَاكِيَّةً

خدایا درود فرست بر محمد و بر ایشان درود پاک

نَاصِيَّةً كَثِيرَةً دَائِمَةً طَيِّبَةً لَا يُحِيطُ بِهَا إِلَّا أَنْتَ

و روینده بسیار و همیشگی و پاکیزه‌ای که کسی جز تو

وَلَا يَسْعُهَا إِلَّا عِلْمُكَ وَلَا يُحْصِيهَا أَحَدٌ

بدان احاطه ندارد و جز در علم تو نگنجد و هیچکس جز تو

شُبْهَةَ مَعَهُ وَ لَا بَاطِلَ عِنْدَهُ وَ لَا بِدْعَةَ لَدَيْهِ

و شبههای بجای نماند و باطلی در آن نباشد و بدعتی بجای نماند

اللَّهُمَّ نَورِ بُنُورٍ كُلَّ ظُلْمَةٍ وَ هُدًى بِرُكْنِهِ كُلَّ

خدایا روشن کن به نور او هر تاریکی را و درهم شکن به قدرتش هر

بِدْعَةٍ وَ اهْدِمْ بِعْزَهُ كُلَّ ضَلَالَةٍ وَ اقْصِمْ بِهِ كُلَّ

بدعتی را و ویران کن بوسیله عزتش هر گمراهی را و بشکن به دست او (پشت) هر

جَبَارٍ وَ أَخْمَدْ بِسَيْفِهِ كُلَّ نَارٍ وَ أَهْلَكْ بِعَدْلِهِ

گردنشی را و خاموش کن به شمشیرش آتش هر فتنه را و نابود ساز با عدالت

جَوْرَ كُلَّ جَائِرٍ وَاجْرِ حُكْمَهُ عَلَى كُلَّ حُكْمٍ

او ستم هر ستمگری را و حکم را فوق تمام حکمها بگذران

وَ أَذِلَّ سُلْطَانِهِ كُلَّ سُلْطَانٍ اللَّهُمَّ أَذِلَّ كُلَّ

و بوسیله سلطنتش هر سلطانی را زبون کن خدایا خوار کن هر که

مَنْ نَأْوَاهُ وَ أَهْلِكْ كُلَّ مَنْ عَادَاهُ وَ امْكُرْ بِمَنْ

را قصد سوئی نسبت به او کند و نابود ساز هر که با او دشمنی کند و به مکر خویش دچار کن

كَادَهُ وَ اسْتَأْصِلْ مَنْ جَحَدَهُ حَقَّهُ وَاسْتَهَانَ

آنکه درباره اش کیدی کند و ریشه کن ساز هر که منکر حقش گردد و کارش را سیک

نَفْسِهِ وَ ذُرِّيَّتِهِ وَ شَيْعَتِهِ وَ رَعِيَّتِهِ

درباره خودش و فرزندان و شیعیان و رعایای او

وَخَاصَّتِهِ وَعَامَّتِهِ وَعَدُوَّهِ وَ جَمِيعِ أَهْلِ الدُّنْيَا

و نزدیکانش و عموم پیروانش و نیز درباره دشمنان او و تمام مردم دنیا

مَا تُقِرِّبِهِ عَيْنَهُ وَ تَسْرُّبِهِ نَفْسَهُ وَ بَلَغْهُ أَفْضَلَ

آنچه را که چشمش بدان روشن شود و دلش بدان شاد گردد و او را بهترین چیزی

مَا أَمْلَهُ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

که در دنیا و آخرت آرزو دارد برسان که همانا تو بر هر چیز

قَدْبِرُ اللَّهُمَّ جَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحَى مِنْ دِينِكَ

توانایی خدایا تازه کن بوسیله او آنچه را که از دینت محو شده

وَأَحْيِ بِهِ مَا بُدَّلَ مِنْ كِتَابِكَ وَأَظْهِرْ بِهِ مَا غُيَّرَ

و زنده کن بdest او آنچه را که از کتابت تبدیل یافته و آشکار ساز بوسیله او

مِنْ حُكْمِكَ حَتَّى يَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَ عَلَى يَدِيهِ

آنچه را که از حکم تو تغییر یافته تا آنجا که برگردد دین تو بوسیله او و به دست او

غَصَّاً جَدِيدًا خَالِصًا مُخْلِصًا لَا شَكَّ فِيهِ وَ لَا

تزویجه و پاک و بیآلایش که شکی در آن نباشد

اَجَالِهِمْ وَبَلَّغُهُمْ أَقْصىٰ آمَالِهِمْ دِيْنًا وَدُنْيَا وَ

و مدت زندگانیشان را زیاد کن و به منتهای آرزوهاشان در دین و دنیا و

آخِرَةً إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آخرت برسان که تو بر هر چیزی قادر و توانایی

بِأَمْرِهِ وَسَعَىٰ فِي اِطْفَاءِ نُورِهِ وَأَرَادَ اِحْمَادَ

شمارد و در خاموش کردن نورش کوشما باشد و بخواهد او را از یاد ببرد

ذِكْرِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَىٰ

خدایا درود فرست بر محمد مصطفی

وَ عَلَىٰ الْمُرْتَضَىٰ وَفاطِمَةَ الرَّزَّهْرَاءِ وَالْحَسَنِ

و علی مرتضی و فاطمه زهرا و بر حسن (دارای مقام تسلیم و

الرِّضَا وَالْحُسَيْنِ الْمُصَفَّىٰ وَ جَمِيعِ الْأَوْصِيَاءِ

رضاؤ بر حسین مصطفی و تمامی اوصیاء

مَصَابِحِ الدُّجَى وَأَعْلَامِ الْهُدَى وَمَنَارِ التَّقْىٰ

که چراغهای تاریکی و نشانههای هدایت و مشعلهای پرهیزکاری

وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَىٰ وَالْحَبْلُ الْمَتَبَّنِ وَالصَّرَاطُ

و دستآویزهای حکم و رشتههای استوار و راه

الْمُسْتَقِيمُ وَ صَلِّ عَلَىٰ وَلِيِّكَ وَ وُلَّةِ عَهْدِكَ وَ

راستازد و درود فرست بر ولی خود و سرپرستان عهد و

الْأَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ وَ مُدَّ فِي أَعْمَارِهِمْ وَ زِدْ فِي

پیمانت و امامان از نسل او و عمرشان را دراز گردان